NUMER 255. 31 Października / 12 Listopada 1862 r.

# DZIENNIK POWSZECHNY

BIURO REDAKCJI: Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

## Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA: w Biurze Redakcji Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

**Prenumerata w Warszawie:** Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Środa, 12 Listopada 1862.

**Prenumerata na Prowincyi:** Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.



## CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Najjaśniejszy Pan, mając sobie doniesionem o wynikłym w mieście Mszczonowie Gubernji Warszawskiej pożarze, skutkiem którego 3,000 mieszkańców pozostało bez przytułku, Najmiłościwiej rozkazać raczył, niezależnie od wyasygnowanego już z funduszów Skarbu, w wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej, zasiłku w sumie 10,000 rs. na pierwsze potrzeby pogorzelców—wypłacić im za pośrednictwem ustanowionego na miejscu Komitetu, tytułem bezzwrotnego wsparcia, jeszcze 10,000 rubli, z funduszu do bezpośredniej Swej dyspozycji zachowanego.

---

Ukaz do Rady Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego.

Zapatrzywszy się na Ustawy Emerytalne z d. 4 (16) Marca 1835 i z d. 2 (14) Lipca 1841, na Ukaz Najwyższy z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1846, na postanowienia Rady Administracyjnej z d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1850 i z d. 30 Października (11 Listopada) 1856, tudzież na Rozkaz Nasz z d. 21 Maja (2 Czerwca) tegoż roku,

na raport Komisji Emerytalnej przedstawiony Nam przez Radę Administracyjną Naszego Królestwa Polskiego;

Stanowimy:

Artykuł 1. Udzielone zostają pod zwykłemi warunkami pensje emerytalne, oraz dodatki do takowych pensij rocznie:

1. Pani Gabrjeli z Zelingerów 1go ślubu Zgórskiej, 2o *Przeszkodzińskiej*, wdowie po Antonim Przeszkodzińskim, Członku Rady Stanu Królestwa, oraz synowi Franciszkowi-Salezemu-Antoniemu, za 24 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 300, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest dla wdowy rs. 225, dla syna zaś rs. 75.

2. Rzeczywistemu Radcy Stanu Aleksandrowi *Petrow*, b. Podsekretarzowi Stanu przy Radzie Administracyjnej Królestwa, za 52 letnią służbę do pensji rs. 1,800 nadanej mu Ukazami Najwyższemi z dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1846 i z d. 3 (15) Sierpnia 1848 r. dodatek w ilości rsr. 1,200, z których rs. 770 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 430 z funduszów Skarbowych.

3. Radcy Tajnemu Aleksemu *Kozaczkowskiemu*, przedtem Dyrektorowi Kancelarji Warszawskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, ostatecznie Dyrektorowi Kancelarji Głównodowodzącego 1 Armją, za 40 letnią służbę, do pensji rs. 700 nadanej mu Ukazem Najwyższym z d. 12 (24) Lutego 1847 r. dodatek w ilości rs. 2000, z których rs. 1586 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 414 z funduszów Skarbowych.

4. P. Adamowi *Idźkowskiemu*, b. Budowniczemu Księstwa Łowickiego i Pałaców Cesarskich Łazienki i Belweder w Warszawie, za 35 letnią służbę rs. 1,125, z których rs. 450 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 675, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

5. Pani Zofji z Jarzębińskich *Jackowskiej*, wdowie po Łukaszu Jackowskim, Pisarzu Sądu Pokoju Okręgu Soleckiego, za 21 letnią jej męża służbę, rs. 30, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

6. Radcy Kolegialnemu Stanisławowi Florjanowi *Karnickiemu*, b. Sędziemu Sądu Kryminalnego Gubernji Płockiej i Augustowskiej, za 46 letnią służbę, do pensji rs. 480 nadanej mu Ukazem Najwyższym z d. 21 Września (3 Października) 1848 r., dodatek w ilości rs. 495, z których rs. 400 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 95 w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

7. Pani Amelji z Burghardów *Wołowskiej*, wdowie po Radcy Kolegialnym Adamie Alfonsie Wołowskim, Sędzim Sądu Apelacyjnego Królestwa, za 34 letnią jej męża służbę, rs. 337 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

8. Pani Rozalji z Wiszniewskich *Opalińskiej*, wdowie po Franciszku Opalińskim, Dziennikarzu Głównym Rządu Gubernjalnego Augustowskiego, oraz ich dzieciom: Tytusowi-Franciszkowi, Cecylji-Teofili i Kornelji - Michalinie, za 39 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 225, z których rs. 196 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 29 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

9. Pani Tekli z Grądkowskich *Harasiewicz*, wdowie po Janie Harasiewiczu Komisarzu Policji Wykonawczej przy Magistracie m. Lublina, za 28 letnią jej męża służbę, rs. 33 kop. 75, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

10. Wiktorji z Brusków *Pawlak v. Pawłowskiej*, wdowie po Andrzeju Pawlak v. Pawłowskim, stróżu nocnym przy Magistracie m. Zgierza, za 26 letnią wojskową i cywilną męża jej służbę, rs. 7 kop. 50, z których rs. 6 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 1 w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

11. Pani Katarzynie-Urszuli z Lewickich *Filleborn*, wdowie po Antonim Filleborn, Podpułkowniku Inwalidów z Polskich Weteranów, za 27 letnią wojskową jej męża służbę, do pensji rs. 278 k. 25, nadanej jej Ukazem Naszym z d. 28 Września (10 Października) 1861 r. dodatek w ilości rs. 43 k. 93 1/2, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

12. Pani Balbinie z Czeluścińskich *Porczyńskiej*, wdowie po Sebastjanie Porczyńskim, Sekretarzu biura Naczelnika Powiatu Radomskiego, oraz córce Marji - Róży, za 25 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest dla wdowy rs. 37 k. 50, dla córki zaś rs. 12 k. 50.

13. P. Sylwestrowi Leopoldowi *Bojanowskiemu*, b. Radcy Wydziału Wojskowego w Rządzie Gubernialnym Lubelskim, za 39 letnią służbę, rs. 618 k. 75, z których rs. 238 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 380 k. 75 z funduszów Skarbowych.

14. Józefowi *Rostek*, b. Strażnikowi przy Więzieniu Płockiem, za 40 letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 100, z których rs. 77 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 22 kop. 50, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

15. Apolinaremu Stanisławowi *Wiszowaty*, synowi pozostałemu po Bernardzie Wiszowatym, Asesorze Weterynarji przy Urzędzie Lekarskim Gubernji Płockiej i Franciszce z Wojciechowskich małżonkach, za 21 letnią ojca jego służbę, r. 18 k. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

16. Pani Karolinie z domu Gautier *Lipińskiej*, wdowie po Radcy Stanu Wilhelmie Lipińskim, Radcy Wydziału Wojskowo-Policyjnego w Rządzie Gubernialnym Lubelskim, za 47-letnią wojskową i cywilną jej męża służbę rs. 412 k. 50, z których rs. 206 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 206 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

17. Gabrjelowi *Mężyńskiemu*, Burmistrzowi m. Sompolna, za 14-letnią służbę, w ciągu i z powodu której uległ ciężkiej i nieuleczonej chorobie paraliżu i obłąkania umysłu, r. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

18. Radcy Honorowemu Józefowi *Wojciechowskiemu*, b. Naczelnikowi Archiwum Kancelarji Przybocznej Namiestnika w Królestwie, ostatecznie przykomenderowanemu do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, za 30 letnią służbę, rs. 480, z funduszów Skarbowych.

19. Stanisławow *Kąsowskiemu*, b. Burmistrzowi m. Mstowa, za 37 letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 135, z których rs. 45 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 90, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

20. Pani Klarze z Nowińskich *Gnatowskiej*, wdowie po Sekretarzu Kolegialnym Aleksandrze Gnatowskim, Urzędniku Biura Naczelnika Wojennego Gubernji Lubelskiej, oraz ich dzieciom: Józefie-Łucyi-Helenie, Karolinie - Zofji, Michalinie-Helenie i Aleksandrowi, za 21 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 68, z których rs. 5 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 63 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci. *(d. n.)*

---

Jan Nepomucen Hr. Małachowski, aktem z d. 25 Listopada 1808 r. obligację hypoteczną Skarbu b. Księztwa Warszawskiego na 5,000 złp. dla siebie wystawioną, odstąpił bezwarunkowo na własność i użytek Szkoły Prawa.

Ponieważ obecnie zawakowało stypendjum z tego zapisu, wynoszące rs. 53 kop. 53 rocznie, a przeznaczone dla studentów kształcących się w Szkole Głównej, na Wydziale Prawa i Administracji, stanu ubogiego, odznaczających się moralnem prowadzeniem i pilnością w naukach, przeto Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wzywa osoby interesowane, aby najdalej w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, złożyły Rektorowi Szkoły Głównej metrykę urodzenia kandydata i świadectwo ubóstwa w formie przepisanej wydane, które-to dowody Rektor Szkoły z opinją swą przedstawi Komisji Rządowej do decyzji.

---

*Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych.* — Z powodu okazania się zarazy księgosuszu w Galicji w Cyrkule Żółkiewskim graniczącym z Królestwem Polskiem, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych zamieściła w połowie miesiąca Października r. b. w pismach publicznych ogłoszenie, o środkach ostrożności zaprowadzonych w celu zapobieżenia wniesieniu tej zarazy do kraju tutejszego.

Gdy obecnie, podług świeżo otrzymanego doniesienia Konsulatu Jeneralnego C. K. Austrjackiego, zaraza księgosuszu pojawiła się w Galicji w drugim Cyrkule przyległym Królestwu Polskiemu, mianowicie w Cyrkule Przemyślskim, z tego zatem powodu Komisja Rządowa, w celu niedopuszczenia tej zarazy do kraju, wydała zarządzenie, w myśl którego:

1. Niewolno wprowadzać do Królestwa Polskiego nie tylko z Cyrkułu Żółkiewskiego, ale także z Cyrkułu Przemyślskiego: bydła rogatego, owiec, trzody chlewnej, produktów bydlęcych jakiemi są: skóry niewyprawne, mięso, rogi, racice, sierść i łój nietopiony, tudzież paszy suchej i mierzwy, oraz używanych sprzętów stajennych wszelkiego rodzaju.

2. Bydło rogate i produkta pomienione przez komory ustanowione na granicy Cyrkułu Rzeszowskiego, przyległe Cyrkułowi Przemyślskiemu, nieprędzej przepuszczone zostaną, aż po przekonaniu się ze świadectw pochodzenia, przez miejscowe władze austrjackie wydanych, iż bydło i produkta te pochodzą z Cyrkułu wolnego od zarazy.

3. Osobom z Cyrkułu Żółkiewskiego i Przemyślskiego, które mogły mieć jakąkolwiek styczność z bydłem rogatem, jako to: rzeźnikom, garbarzom, handlarzom bydła i skór, oprawcom, munisiarzom i pastuchom, wzbroniony zostaje wstęp do Królestwa Polskiego; w razie zaś koniecznej tego potrzeby, osoby te poddać się winny staranemu oczyszczeniu podług przepisów policji weterynaryjnej.

4. Osoby udające się z Królestwa Polskiego do Galicji przestrzegane być mają, aby unikały wszelkiej styczności z miejscami księgosuszem dotkniętemi.

Podając o tem do wiadomości powszechnej, Komisja Rządowa ostrzega, że niestosujący się do pomienionych środków pociągani będą do odpowiedzialności sądowej.

---

*Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*— Na zasadzie decyzji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, zakomunikowanej Magistratowi pod datą 28 Września (9 Października) r. b. Nr. 45,111— Magistrat niniejszem obwieszcza, że do podań do Rady Miejskiej Miasta Stołecznego Warszawy w interesach prywatnych zanoszonych — ma być używany stempel ceny kop. 15.

O czem Magistrat strony interesowane, dla zastosowania się, niniejszem zawiadamia.—p. o. Prezydenta, Szambelan Dworu Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Z. Hr. *Wielopolski*.— Naczelnik Kancelarji *Luceński*.

---

*Z Petersburga, 5 Listopada.*

*O składzie i zakresie działania komisji ustanowionej przy kancelarji państwa do ułożenia projektów praw dotyczących reorganizacji wydziału sądowego w ogólności.*

Najjaśniejszy Cesarz, zatwierdziwszy na dniu 29-m września zdanie rady państwa co do ustanowienia przy kancelarji państwa, pod bezpośredniem zawiadywaniem i kierunkiem sekretarza państwa, komisji do ułożenia projektów praw, dotyczących reorganizacji wydziału sądowego w ogólności, na zasadach przez Jego Cesarską Mość wskazanych, jednocześnie Najwyżej rorkazać raczył:

1) Komisję tę utworzyć z członków redaktorów, przeznaczając na te stanowiska tych urzędników kancelarji państwa i dodanych jej prawników, którzy trudnili się ułożeniem wszystkich przedwstępnych kombinacji, dotyczących głównych zasad projektowanej reorganizacji, mianowicie:

Zostającego przy kancelarji państwa radcę tajnego *Pławskiego*, któremu poleca się prezydować na wszystkich posiedzeniach komisji w tych wypadkach, w których sekretarz państwa nie będzie na nich osobiście prezydować.

Rzeczywistych radców stanu: dodanego do kancelarji państwa naczelnego prokuratora ogólnego zebrania moskiewskich departamentów rządzącego senatu *Buckowskiego* i pełniących obowiązki sekretarzy stanu rady państwa: *Stojanowskiego* i *Zarudnego*.

Radców stanu: dodanego do kancelarji państwa naczelnego sekretarza ogólnego zebrania moskiewskich departamentów senatu rządzącego *Pobiedonoscowa* i moskiewskiego prokuratora gubernjalnego *Rawińskiego*, oraz podsekretarzy stanu rady państwa: *Szubina*, *Jesipowicza* i radcę kolegjalnego *Liubimowa*.

Ekspedytora kancelarji państwa w departamencie praw, radcę dworu *Wilinbachowa*, któremu powierza się prowadzenie spraw komisji, i

Sekretarza przy prezesie departamentu praw rady państwa, asesora kolegjalnego *Żeltuchina*.

W tym składzie komisja ma być niezwłocznie otwartą; gdyby atoli z następstwem czasu okazało się, że liczba tych redaktorów jest niedostateczna i że do niektórych części prac użytecznem byłoby użycie innych jeszcze redaktorów, w takim razie sekretarz państwa obowiązany jest w stosownym czasie, po należytem z kim wypada porozumieniu się, przedstawić to osobno Jego Cesarskiej Mości.

2) W komisji mają być utworzone z wyż poszczególnionych członków trzy oddziały redakcyjne, jeden do organizacji sądowej, drugi do postępowania sądowego karnego, a trzeci do postępowania sądowego cywilnego. Rozdział członków-redaktorów pomiędzy oddziały pozostawia się samej komisji, za decyzją sekretarza państwa.

3) Prace oddziałów redakcyjnych mają być, w miarę ich ukończenia, oddawane częściami ogólnemu zebraniu komisji do sprawdzenia i przejrzenia. Ogólne to zebranie ma być utworzone z wszystkich członków redaktorów i urzędników, którzy wyznaczeni zostaną z II-go oddziału Własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, tudzież z ministerstwa sprawiedliwości i z innych władz i zarządów, których udział w czynnościach komisji uznany będzie za niezbędny, i nareszcie z innych osób, głównie prawników, których uwagi mogą przynieść pożytek przy przedwstępnem roztrząsaniu prac na posiedzeniu komisji. Do uczestniczenia w posiedzeniach komisji powołani być mają także niektórzy prezesi lub towarzysze prezesów izb sądowych, prezesi trybunałów handlowych i prokuratorowie; lecz ponieważ w obecnym czasie trudno wskazać te mianowicie osoby, które należałoby powołać, w tym przeto względzie sekretarz państwa ma w stosownym czasie, po porozumieniu się z ministrem sprawiedliwości i z innemi respective władzami, złożyć Jego Cesarskiej Mości osobny raport, i

4) Porządek prac i wszystkie w ogóle szczegóły wewnętrznej organizacji komisji, mają być oznaczone stosownie do jej własnego uznania i za upoważnieniem sekretarza państwa; korespondencja zaś komisji ma być prowadzona za pośrednictwem oddziału praw kancelarji państwa.

---

Do składu tej komisji przeznaczeni zostali z II-go oddziału Własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji: radca tajny *Brewern*, rzeczywiści radcy stanu *Byczkow* i *Daniewski*, i radca dworu *Feretz*, a z ministerstwa sprawiedliwości, wice-dyrektor departamentu ministerstwa, rzeczywisty radca stanu baron *Wrangel*.

## WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

### Ogólne Sprawozdanie.

Ciągle na pierwszym planie znajduje się sprawa grecka. Trjestka gazeta podając wiadomości z Aten, na czele oświadczywszy, że panuje tam zupełna spokojność, przewiduje mające wkrótce nastąpić zamieszki. Podobnież przemawiają bawarskie i po większej części wiedeńskie dzienniki. Niektóre podają nawet program stronnictwa republikańskiego, według nich mającego przewagę i wojsko w swem ręku, na którego czele stawiają jen. Grivasa, stryja dowódcy powstańców w Nauplji, mylnie tego ostatniego mięszając z pierwszym, któremu to rząd tymczasowy powierzył główne nad wojskiem dowództwo, nie obawiając się widać przypisywanych mu dążeń republikańskich.

Tymczasem ostatnie wiadomości z Grecji, podawane przez dzienniki francuzkie, zupełnie w innem świetle przedstawiają stan rzeczy. Według nich, porządek wcale nigdzie nie był naruszony, pogłoski o ogłoszeniu rzeczypospolitej i przewadze stronnictwa republikańskiego, zupełnie są bezzasadne; rząd tymczasowy wzmocniony i uzupełniony przez przyjęcie w nim udziału admirała Kanarisa, który chwilowo chciał się usunąć i przybycie do Aten adwokata Ruffosa, działa z zupełną powagą. Gwardja narodowa czuwa wspólnie z wojskiem nad bezpieczeństwem publicznem, nigdzie zaś nie miała miejsca żadna demonstracja republikańska, ani nawet przeciwna rządowi tymczasowemu.

Wbrew oświadczeniom niektórych dzienników, *Patrie* utrzymuje, że mocarstwa opiekuńcze zgodnie postanowiły zachować zasadę nieinterwencji, z zastrzeżeniem, aby grecy nie wybrali na tron księcia wyłączonego od niego protokółem londyńskim, aby anarchja nie zajęła miejsca porządku i aby nie nastąpiła żadna napaść przeciw Turcji i wyspom Jońskim, oraz zgodziły się na ściśle przestrzeganie traktatu z 1832 r. Dzienniki wiedeńskie w postanowieniu rządu tymczasowego, powołującem heterochtonów, to jest greków zamieszkałych zewnątrz królestwa, do obrania deputowanych do zgromadzenia narodowego, upatrują groźny przeciw Turcji i Anglji krok, który wywoła konieczną interwencję mocarstw.

Dzienniki niektóre utrzymują, że Anglja tylko na wpół przyjęła propozycję mocarstw morskich, co do interwencji dyplomatycznej w Stanach Zjednoczonych, wnosząc kwestję nie pod względem samej zasady, ale stosowności czasu i chciała wprzód za pomocą swego posła w Waszyngtonie dowiedzieć się, jakie przyjęcie zyskałoby tam ofiarowane przez trzy mocarstwa pośrednictwo.

W Wiedniu zajmuje uwagę patent Cesarski, wyznaczający termin zwołania sejmów krajowych, a zatem i termin zamknięcia posiedzeń rady państwa. W ciągu kilku tygodni rada ta ma wiele jeszcze kwestji do załatwienia, a mianowicie układ z bankiem, budżet na rok 1863, projektowane przez rząd podwyższenie podatków, ustawę o kontroli długu państwa, ustawę katastralna i wiele innych które uchwalone w izbie niższej, jeszcze w wyższej nie były roztrząsane.

W sprawie węgierskiej jak możnaby wnosić z artykułów dzienników półurzędowych, gabinet widzi potrzebę porozumienia się, do czego podobno skłoniły go także nalegające rady Francji i Anglji. Na radzie gabinetowej arcyksiążę Rainer miał oświadczyć, iż życzeniem jest Cesarza, aby sprawa węgierska zgodnie z interesem całego państwa i interesem jego królestwa węgierskiego została załatwioną. *(Ind. bel., W. Z., Sch. Z.)*

### Anglja.

*Londyn, 7 Listopada.* Książę Chrystjan Duński przybył onegdaj, wraz ze swą córką księżniczką Aleksandrą, dostojną narzeczoną księcia Walji, na pokładzie parostatku królewskiego „Black Eagle", z lądu stałego do Osborne. Książę Walji wrócić ma tu ze swej podróży około 25-go b. m.

Jak donosi *Times*, Dr. Thomson, dotychczasowy biskup glocesterski i bristolski, ma zostać arcybiskupem jorkskim, w miejsce Dra Longley'a, mianowanego arcybiskupem canterburyjskim. Dr. Thomson urodził się w 1819 roku.

Co się tyczy tyle zachwalonego przez *Daily-News* projektu Cobdena, zniesienia wszelkiej blokady dotykającej handel i zasady dobrej zdobyczy,—znaczna liczba gazet (między innemi *Globe*, *Times*, *Spectator*), oświadcza, że na przypadek takiej reformy, Anglja nie byłaby w stanie osiągnięcia zadosyć uczynienia od małych państw, nie posiadających ani floty wojennej, ani twierdz nad morzem. Gdyby np. poddany angielski został zabity lub pokrzywdzony w Ameryce Srodkowej, Grecji, Persji, Japonji i t. p., w takim razie rząd angielski musiałby bądź milczeć, bądź też posłać, dla uzyskania satysfakcji, liczą armję.

Brodie Mac Ghie Willcox, reprezentujący Southampton w izbie niższej i prezes towarzystwa żeglugi zaatlantyckiej, zmarł przed kilku dniami na skutek potłuczenia od drzewa, które zwaliło się na niego w jego własnej posiadłości wiejskiej.

Gmach wystawy, przybierający coraz bardziej charakter targu, zwiedzony został onegdaj przez 9,000 osób, przyczem liczne przedmioty wystawione, zostały zakupione.

Hr. Russell zawiadomił listownie towarzystwo manchesterskie dostawy bawełny, że z wiadomości otrzymanych ze Stanów Zjednoczonych okazuje się, iż w razie nawet gdyby porty południa zostały niezwłocznie zdeblokowane, ilość bawełny którąby można ztamtąd wyprowadzić, nie przenosiłaby dwóch milion. wańtuchów. Tegoroczny zaś zbiór tameczny wyniesie najwięcej milion wańtuchów, lecz i ta ilość zostanie zapewne znacznie zredukowaną skutkiem rozmaitych okoliczności, jakie wojna wywołać może. W końcu tego listu hr. Russell donosi, że na przypadek długiego trwania wojny, pola w stanach południowych przeznaczone zostaną w roku przyszłym na uprawę nie bawełny, lecz zboża, oraz że jakikolwiekbądź obrót wezmą okoliczności, długiego czasu potrzeba będzie dla urządzenia na nowo plantacij bawełny.

### Austrja.

*Wiedeń, 9 Listopada.* W obec faktu zwołania na 10-go grudnia r. b. sejmów w krajach położonych z tej strony Litawy, w sferach izby deputowanych naradzają się nad przyspieszeniem załatwienia pozostałych jeszcze do roztrząśnięcia kwestij. Z niezawodnego źródła donoszą, że posiedzenia rady państwa zostaną 4-go grudnia zamknięte, i to osobiście przez samego Cesarza. Deputowani spodziewają się ukończyć do tego czasu swe prace, i dla osiągnięcia tego postanowili: ograniczyć rozprawy do rzeczy najniezbędniejszych, uchwalać *en bloc* niektóre przedmioty, ile razy to da się uskutecznić bez ujmy dla interesów państwa, i zgromadzać się dzień po dniu na posiedzenia. Gdyby atoli nadzieja co do ukończenia na 4-go grudnia rozpraw parlamentarnych nie ziściła się, w takim razie, ponieważ rząd uczynił już zadość brzmieniu ustawy, zarządzającej coroczne zwoływanie sejmów, sama chwila otwarcia ich posiedzeń może być odroczoną. Lecz wypadek taki, jakkolwiek przewidywany, nie jest prawdopodobny.

Na jutrzejszem posiedzeniu izby deputowanych roztrząsany będzie projekt do prawa o kontroli długu państwa. Prawo to nie wywoła zbyt długich rozpraw, albowiem poprawka mniejszości do par. 12-go, która wywołała niegdyś w komisji finansowej żywe spory, cofnięta zostanie z rozpraw izby. Niezwłocznie po przyjęciu tego projektu przez izbę panów i po usankcjonowaniu onego przez Cesarza, przystąpionem zostanie do wyboru członków „komisji rady państwa do kontoli długu państwa". Komisja ta, stosownie do wniosku komisji finansowej, składać się ma z 6-u członków z izby deputowanych i z 3-ch członków z izby panów. W izbie deputowanych największe szanse co do wyboru do tej komisji mają: hr. Kiński, oraz pp. Taszek, Wintestein, Rosthorn, baron Tinti i Hopfen. Ze strony rządu spodziewać się należy bardzo słabej opozycji przeciw powyższemu wnioskowi komisji finansowej.

Komisja finansowa na rok 1863 roztrząsała wczoraj w dalszym ciągu budżet marynarki. Rozprawom przytomnymi byli ministrowie Rechberg, Plener, Degenfeld, Burger i kontradmirał Wissiak. Posiedzenie trwało cztery blizko godziny. Toczyły się po większej części rozprawy ogólne nad potrzebą i stosownością większego jeszcze rozprzestrzenienia marynarki, nad stanem obecnej polityki europejskiej i t. d., które to kwestje nie mogą doprowadzić do żadnych praktycznych rezultatów, co spowodowało deputowanego Dra Herbsta do zwrócenia uwagi na bezcelowość podobnych rozpraw. Po przystąpieniu do rzeczy, komisja wyszła z tej zasady, że nie znajduje w projekcie budżetu dostatecznego usprawiedliwienia co do podwyższenia zwykłych w r. 1863 na wydział marynarki wydatków, w porównaniu z budżetem na r. b., o całe cztery miliony złr. Z tego powodu poczynione zostały tak wielkie wykreślenia, iż budżet na rok przyszły zrównany prawie został z budżetem tegorocznym.

Podług wiadomości z Pragi, sejm czeski, po zwołaniu go w grudniu, obradować będzie tylko przez kilka dni, a następnie odroczy swe posiedzenia do 7-go stycznia.

### Francja.

*Paryż, 7 Listopada.* Giełda dziś była zaniepokojona pogłoskami o ogłoszeniu w Grecji rzeczypospolitej. Uważają za skutek intryg finansowo-politycznych, pogłoski te, które zresztą nic nie potwierdza. Stronnictwo naprzód wysunięte, może w głębi duszy republikańskie, jak donoszą, codzień nabiera więcej siły w Grecji, ale jednakże nie ma ono wcale zamiaru ogłosić rzeczypospolitej, bo do tego stronnictwa należą właśnie ludzie popierający kandydaturę księcia Amadeusza, będąc słusznie przekonani, że ustanowienie rzeczypospolitej spotkałoby ze strony mocarstw opiekuńczych zbyt silny opór. Ponieważ pomiędzy ludźmi, którzy dotąd panowali nad wypadkami, większa część jest za księciem z domu Sabaudzkiego i będzie głosowała za Księciem Aoste, nie ulega prawie wątpliwości, iż obierze go na Króla zgromadzenie narodowe, które zbierze się między 25 a 27-m b. m., ponieważ wybory zostały rozpisane na d. 22-m t. m.

Według ostatnich wskazówek niektore z opiekuńczych mocarstw pragnęły nowego uświęcenia warunku protokułu londyńskiego, wyłączającego od tronu greckiego członków rodzin panujących w tych mocarstwach, wszakże jedno z nich postawiło warunek, aby ograniczenie to rozciągnięte zostało do wszystkich pięciu wielkich mocarstw; niewiadomo czy inne mocarstwa zgodzą się na ten warunek. Lecz postanowienie zachowania zasady nieinterwencji nie podlega wątpliwości, i Anglja poczyniła jedynie zastrzeżenie na wypadek gdyby usiłowano usunąć z pod jej protektoratu wyspy Jońskie, lub pobudzić powstanie w prowincjach tureckich.

Mylność wiadomości podanych przez dziennik *Nationalités* co do propozycij jakie niby miał przedstawić p. Drouin de Lhuys dworowi rzymskiemu, dziś jest zbyt jawna. Dodać należy, że p. Drouin de Lhuys kiedy na ostatniem u niego przyjęciu, zapytywano go o wiarogodność tej wiadomości, stanowczo jej zaprzeczył, nie okazując wszakże najmniejszego zadziwienia. Miał on także oświadczyć, iż od czasu ostatnich rozmów w Watykanie, z których zdała sprawę depesza p. de Lavalette ogłoszona w Watykanie, gabinet francuzki żadnej nowej propozycji nie stawiał dworowi rzymskiemu. Minister spraw zagranicznych dodał tylko, iż Cesarz Napoleon wyraził życzenie (bez przesłania go pod jakąbądź formą do dworu rzymskiego) ażeby w Rzymie ogłoszono kodeks Napoleona i aby wprowadzono zasadę swobody sumienia. Same te życzenia Cesarza wskazują jak trudnem, jeżeli niepodobnem, jest porozumienie.

Okólnik pana Persigniego do prefektów, wskazujący znaczenie wejścia do gabinetu p. Drouin de Lhuys, podany naprzód przez *Indépendance belge*, a następnie przedrukowany w dziennikach paryzkich, potwierdza powszechne mniemanie co do specjalnej misji, dla spełnienia której powołany został do gabinetu teraźniejszy minister spraw zagranicznych. Urzędownie zatem potwierdza się wiadomość, iż będzie miała miejsce nowa ostateczna próba pojednania Stolicy Apostolskiej z Turynem. *Patrie* jak wiadomo, objaśniając ten okólnik dodała, że jeżeli usiłowania p. Drouin de Lhuys pozostaną bezowocne minister ten usunie się. Wszyscy doskonale to rozumieją, ale nie pojmują wyprowadzonego ztąd przez *Patrie* wniosku, że natenczas rząd Cesarski narzuci obu stronom ułożone przez siebie załatwienie. Niepodobna nawet zbijać podobnego przypuszczenia i zdaje się nie podlegać wątpliwości, że załatwienie kwestji rzymskiej będzie takie, jakie pozwalają przewidywać i przeszłe wypadki i nieprzeparty bieg rzeczy. Dotąd nie wynaleziono sposobu pogodzenia władzy świeckiej z pojęciem jedności włoskiej, Francja zaś, jak powiada list Cesarski z 20 maja potrzebuje koniecznie coś postanowić. Ztąd optymiści wnoszą, że wojska francuzkie na wiosnę cofną się do Civita Vecchia, bezpieczeństwo Papieża i kolegjum świętego będzie zapewnione od zewnętrznych napaści poręczeniem rządu francuzkiego i włoskiego; co zaś do wewnętrznych spraw, Francja przyjmie zasadę nieinterwencji.

Broszura księcia Napoleona, która ma wyjść z druku w przyszły poniedziałek będzie podpisana przez jego sekretarza p. Emila Hubaine.

### Włochy.

*Turyn*, 5 *Listopada*. Rząd otrzymał wiadomość o smotnym wypadku w Montevideo, który spowoduje zawikłania z rzeczpospolitą Urugwajską. Wypadek ten był następujący: Majtkowie korwety włoskiej *Amalia*, znajdując się o godzinie dość późnej na lądzie, rozpoczęli z miejscowemi żandarmami kłótnię i bójkę, którą przerwał oficer tejże korwety, roskazawszy majtkom wrócić na statek. Żandarmi mszcząc się, że uwolnił ich od pobicia przez majtków, czatowali na niego nad brzegiem i kiedy wracał na statek, niespodzianie rzucili się na niego, pobili go i zawlekli do więzienia. Gubernator urugwajski, zamiast polecić uwolnić go, trzy dni trzymał go w lochu i odmówił żądanego bezzwłocznie przez konsula włoskiego i dowodcę statku zadosyćuczynienia. W skutek tego konsul zdjął z domu swego flagę włoską, a dowódca Roberti, który chwilowo groził schwytaniem dowódcy portu, jeżeli uwięziony oficer nie zostanie wypuszczony na wolność, posłał do ministra marynarki raport o całem zdarzeniu. Na onegdajszej radzie gabinetowej postanowiono wysłać do Montevideo dywizję morską z żądaniem publicznego zadosyć uczynienia, za krzywdę wyrządzoną oficerowi włoskiemu.

Chociaż *Opinione* stara się zaprzeczyć wiadomości o zmianach w gabinecie i wejściu doń pp. Minghettego, Fariniego i Peruzzego, jednakże z dobrych źródeł zapewniają, że układy w tym względzie daleko są posunięte i że starają się przyśpieszyć załatwienie tej sprawy. Znaczna liczba deputowanych już przybyla i ciągle odbywają się pomiędzy nimi narady. Większość oświadcza gotowość popierania gabinetu, pod warunkiem, że tenże wzmocni się powołaniem do swego grona najznakomitszych przedstawicieli odcieni większości parlamentarnej. Pierwsze posiedzenia izby będą bezwątpienia burzliwe; krańcowi będą zaczepiać ministerstwo z powodu wypadków pod Aspromonte i aresztowania trzech deputowanych w Neapolu; następnie da powód do rozpraw kwestja przymierza z Francją, w końcu sprawa grecka; tym sposobem nie będzie końca interpelacjom i znów drogi czas na próżno będzie tracony. Wszakże wszystko pozwala przewidywać, że walka ta nie będzie niebezpieczna; dzienniki liberalne już od pewnego czasu porzuciły kwaśny ton, w jakim odzywały się o gabinecie od czasu jego utworzenia się i nawet *Opinione* zaczyna się zbliżać do p. Ratazzego.

Nic wiadomo jeszcze w jaki sposób rozebrane zostaną wydziały. P. Pepoli zapewne przyjmie ambasadę w Konstantynopolu. Pan Sella obejmie wydział handlu, jeżeli p. Minghetti zdecyduje się na wydział skarbu; p. Depretis się usunie; co do p. Ratazzego, niewiadomo także czy pozostanie w wydziale spraw wewnętrznych, czy też przejdzie do wydziału spraw zagranicznych.

Nakoniec przystąpiono do zmian osób w sądownictwo na wyspie Sycylii. P. Calvi prezes sądu kasacyjnego, przeniesiony został w tym samym stopniu do Florencji, u p. Carduoli z Florencji na jego miejsce. Prawie wszyscy członkowie sądu kasacyjnego przeniesieni zostali do prowincji środkowych i północnych. Trzeba oddać sprawiedliwość p. Ratazzemu który spełnił tę powinność, iż dał dowód znacznej odwagi i patrjotyzmu, tem bardziej, że pełnił obowiązki ministra sprawiedliwości tylko zastępczo, bo tym sposobem sam narażając się na napaści stron interesowanych ułatwił i oczyścił drogę swemu następcy.

W sprawie greckiej rząd włoski trzyma się na uboczu, pamiętając, że kiedy zasada nieinterwencji ocaliła go, nie powinien nigdzie jej naruszać.

Jak zapewniają Wiktor-Emanuel uda się do Neapolu zaraz po odbybiu przeglądu wojsk w znaczniejszych miastach Włoch północnych, to jest w drugiej połowie listopada.

## WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

*Ateny*, 5 *Listopada*. Zgromadzenie narodowe zostało zwołane na dzień 22 Grudnia. Grecy osiedleni za granicą będą mieli prawo do reprezentacji. Powszechna panuje spokojność. Grivas jest niebezpiecznie chory.

*Turyn*, 9 *Listopada*. Król odbędzie w przyszłym tygodniu przegląd wojsk w Placencji i Bononji. Silna banda rozbójników natarła w Kapitanaie na mały oddział wojska linjowego, który ulegając przeważnej liczbie został pobity. Wysłano bezzwłocznie nowe oddziały do Kapitanatu; można się spodziewać, że wkrótce ostatnie wysilenia rozbójnków będą przytłumione.

*Madryt*, 8 *Listopada*. Minister pełnomocny w Waszyngtonie otrzymał instrukcje, w następstwie których można się spodziewać zadowalniającego załatwienia sprawy statku *Montgomery*. Rząd hiszpański wydał rozkaz pięciu statkom udania się do Hawany dla wzmocnienia tamtejszej eskadry. Minister skarbu p. Salaveria, nakazał rozpoczęcie sprzedaży dóbr duchowieństwa.

*Londyn*, 9 *Listopada*. Wiadomości nadesłane z Nowego Jorku pod datą 30 Października, donoszą, że armja z nad Potomaku postępuje ku Wirginji; stanowisko armji skonfederowanych w Wirginji jest niewiadome. Oddziały wojsk związkowych wylądowały, w zamiarza atakowania Charlestownu i Savannah, a po wyparciu skonfederowanych z trzech stanowisk, posunęły się 9 mil naprzod koleją żelazną. Gdy skonfederowani otrzymali posiłki, związkowi cofnęli się ze znaczną stratą. Związkowi przysposobili wojenną wyprawę morską przeznaczoną do Teksas.

*Berlin*, 10 *Listopada*. P. Bockum-Dolffs nie przyjął proponowanego mu wyboru na prezydenta miasta Kolonji. P. v. Bismarck przyjmował dziś p. Hansemana. Poseł Duński wręczył dziś prezesowi gabinetu odpowiedź na noty dyplomatyczne. Król przyjmował dziś czternaście deputacij. Dziś toczyły się dwa procesa dotyczące przekroczeń prasowych przeciw czasopismu *Publicist* i dwa przeciw *Börsen-Zeitung*; w trzech z tych spraw sąd zawyrokował uniewinnienie, w czwartej zaś redaktor *Börsen-Zeitungu* został skazany na karę pieniężną.

*Berlin*, 10 *Listopada*. *Berliner Allgemeine Zeitung* donosi: Stały komitet niemieckiego kogresu handlowego był dziś przyjmowany urzędownie przez ministra hr. Itzenplitza. Dochodzą wieści, że hr. Itzenplitz zapewniał, iż rząd stanowczo postanowił trzymać się traktatu handlowego z Francją. Pogłoski przeciwne tym wiadomościom uważane są za bezzasadne.

*Wiedeń*, 10 *Listopada*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej, odrzucono wniosek p. Stamma, dotyczący zniesienia loterji liczbowej. Żądanie dalszego kredytu na marynarkę wojenną za rok 1862, zostało przyjęte, z tem jednakże zastrzeżeniem, że izba uważa wypadek ten spóźnionego żądania kredytu, jako przeciwny duchowi i osnowie konstytucji.

*Paryż*, 8 *Listopada*. Gabinet Waszygtoński uwiadomił urzędownie posła francuzkiego w Stanach Zjednoczonych, że władze cywilne i wojskowe w Nowym Orleanie, otrzymały rozkaz przedsięwzięcia wszelkich środków w celu ułatwienia wywozu bawełny.

*Drezno*, 10 *Listopada*. Dzisiejszy *Dresdener Journal* zamieszcza wspomniony list ministra Beusta, do prezesa izby handlowej w Lipsku. List ten nie gąni postępowania p. Poppe w Monachium, lecz silnie potępia postępek p. Dorstlingera, mianując jego twierdzenia niezgodnem z prawdą i zastosowanemi do sposobu zapatrywania się p. Hansemanna.

## WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Dzień wczorajszy był na pół pogodny; rano do godziny 8-ej i od godziny 8-ej wieczorem niebo prawie pochmurne, przez resztę dnia prawie pogodne. Wiatr panował mocny południowo-wschodni. Powietrze ciepłe, średnia temperatura dnia jest 3 stopnie Réaumura, o $1\frac{1}{5}$ stop. R. wyższa od normalnej; największe ciepło po południu $6\frac{1}{2}$, najmniejsze w nocy 0 stop. Réaumura. Średnia wysokość barometru jest 748,20 milimetrów, Na słońcu dwie gromady plam z 5-u plam złożone i jedna plama oddzielna.

— W kolonji Mieczysławowo, gminie Zagrodnica, powiecie Włocławskim, dnia 10 Września r. b. przez nieostrożne obchodzenie się z ogniem, powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny i oborę, ubezpieczone na rs. 180,— w czasie pogorzeli Wojciech i Marjanna małżonkowie Rosińscy, utrzymujący się z wyrobku, wynosząc rzeczy z palącego się domu, tak niebezpiecznie zostali poparzeni, że Rosiński pomimo udzielonej mu pomocy lekarskiej, w parę godzin życie zakończył, a żona jego Marjanna również utratą życia jest zagrożona.

— Na kolonji Praksedów, w gminie Kwiatków, powiecie Konińskim, dnia 11 Września r. b., dwuletni Karol Gotlib Szmydt, syn okupnika, bawiąc się z innemi dziećmi na łące, utonął przypadkowo w strudze płynącej w pobliżu.

— Ze sprawozdania litografowanego Administracji utrzymania dróg bitych w Królestwie Polskiem za r. z., czerpiemy niektóre szczegóły. Ogółem długość traktów wynosi wiorst 2,152, z których trakt Kowieński jest najdłuższy, bo ma wiorst 373,22; drugim jest Krakowski, z komunikacją Suchedniów i Rejowską wiorst 270,51,—potem Kaliski wiorst 230,10, następnie idą: Brzeski 176,37 wiorst, Białostocki 168,69, Fabryczny 160,14, Lubelski 156,75, Zamojski 96,67, Bzinsko-Zawichostski z komunikacją Kunowską 83,98, Uścilugski 70,89, Radomsko-Lubelski 52,34, Poznański 51,17, Nowo-Aleksandryjski z drogą Sielecką 49,53, Królewiecki 39,64, Sielpijski 34,07, Olkuski 34,58, Zakroczymski 25,47, Radzymiński 19,24, Iwangrodzki z drogą Gołębską 19,12, Nowogeorgiewski 15,65, Lubelsko-Radomski 15,55,—Drogi spacerowe: Bielańska, Marymontska i Powązkowska wiorst 8,48. Ogółem traktów 22. Mostów na tychże 1,725. Materjały kamienne rozsypane na wszystkich drogach bitych kosztowały rs. 332,306 kop. $18\frac{3}{4}$; roboty konserwacyjne rs. 24,159 k. 78; roboty reperacyjne rs. 42,695 kop. 35; roboty meljoracyjne rs. 10,912 kop. $74\frac{1}{2}$; utrzymanie służby drogowej, płaca inżenjerów i koszta ogólne administracji rs. 120,543 kop. $56\frac{1}{2}$,—czyli w ogóle koszta utrzymania dróg bitych wynosiły rs. 530,617 k. $62\frac{3}{4}$.

Przy temże sprawozdaniu znajduje się przewodnik dla służby drogowej, ze wskazaniem jakie w każdym miesiącu są zatrudnienia i obowiązki tejże służby, o którym, gdy wyszedł z druku (u Kowalewskiego 1862. 8-ka. Str. 34), wspominał już *Dziennik Powszechny*.

— *Uniwersytet Moskiewski*. W roku bieżącym wstąpiło na nauki do uniwersytetu moskiewskiego przeszło 800 studentów, z pomiędzy których tylko 60 na fakultet medyczny.

— *Ludność gubernji Tobolskiej*. W gazecie gubernjalnej Tobolskiej pomieszczone są wiadomości statystyczne o gubernji Tobolskiej za rok 1861, z których widzimy, że w roku tym gubernja pomieniona liczyła 1,087,614 dusz płci obojej, a mianowicie 536,957 mężczyzn, 550,657 kobiet, z których 77,456 przemieszkiwało w miastach. Urodziło się w ciągu 1861 roku 54,138 dzieci (27,473 płci męzkiej a 26,675 żeńskiej), umarło 41,006 osób (21,115 mężczyzn i 19,891 kobiet). Małżeństw zawarto 10,293. W porównaniu z rokiem 1860 ludność zwiększyła się o 12,714 dusz.

— *Miasteczko Jarmolińce w powiecie Proskurowskim gubernji Podolskiej*. Miasteczko Jarmolińce leży w miejscowości nieco wzniesionej, równej i otoczone jest z trzech stron lasem. Początek jego istnienia odnoszą do XIV wieku. W r. 1,400 wspominają o niem pisarze polscy jako o wsi *villa*. Nazwanie otrzymało ono od swego założyciela Jarmolińskiego i było własnością tej rodziny w ciągu kilku wieków.— Król Polski Władysław Jagiełło nadał Jarmolińce, będące wówczas jeszcze wsią, Hadkowi Kroacie, przywilejem datowanym w Krakowie 1407 roku, oraz synowi tego Hadki, w nagrodę za zasługi. Król Kazimierz III nadał wsi Jarmolińcom, podług owczesnego zwyczaju, prawo magdeburgskie. Skutkiem niepokojów na Podolu w 1446 roku, rodzina ta założyła w Jarmolińcach twierdzę przeciw napadowi Turków i Tatarów, po której dotychczas pozostała brama z dwiema basztami. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa twierdza ta, podług zwyczaju owego czasu, dało prawo uznać wieś Jarmolińce za miasteczko. Za panowania Króla Jana Sobieskiego, kiedy Turcy zajęli Podole, chorąży koronny Sieniawski odniósł tu świetne nad nimi zwycięztwo. Później nie zaszły już żadne ważniejsze wypadki historyczne w Jarmolińcach. W r. 1823 wykopane zostało z ziemi, w pobliżu byłej twierdzy, długie działo z herbem Jarmolińskich, które dotychczas przechowywane jest jako zabytek, u obywatela Orłowskiego.

Skutkiem związków rodzinnych właścicieli Jarmoliniec, majątek ten przeszedł do domu Liflandzkiego Szepingów. Następnie przez kupno nabył go w r. 1757 jeneral polski Paweł Starzyński; w 1772 przeszedł do kasztelana Sanockiego Markockiego, a od niego nabył Jarmolińce Łowczy koronny Adam Orłowski, którego rodzina dotychczas jest w posiadaniu Jarmoliniec.

Była tam kiedyś cerkiew prawosławna, stara drewniana pod wezwaniem św. Trójcy, zbudowana w początku zeszłego wieku. W r. 1832 miejscowy klasztor bernadyński, zbudowany 1761 r. przez konjuszego dworu polskiego Pawła Starzyńskiego, zamieniony został na cerkiew prawosławną św. Trójcy. W cerkwi tej godne są uwagi: doskonały obraz Najświętszej Panny otoczonej aniołami, pędzla weneckiego, i nadgrobek obywatela Orłowskiego, znakomitego dłuta, z białego marmuru Kanaryjskiego. — Po zniesieniu klasztoru Bernadyńskiego, około roku 1835 zbudowany tu został kościół katolicki, w części staraniem obywatela Orłowskiego, a bardziej kosztem dobrowolnych ofiar obywateli, parafjan tego kościoła.

W r. 1835 przeniesiony tu został, z rozkazu rządu, z miasta Tinny powiatu Uszyckiego, jarmark zaczynający się 20-go Czerwca i trwający bez przerwy do 6-go Lipca (v. s.). Tutaj to zjeżdżają się kupcy nietylko ze wszystkich stron Rosji ale nawet i z zagranicy: grecy, ormjanie, bulgarowie, niemcy, prusacy mieszkańcy Galicji i t. p., i tu przypędzają konie wiackie, tureckie, arabskie i wszelkich innych ras, oraz bydło wszelkiego gatunku. Spotkać też wtedy można najróżnorodniejsze ubiory i słyszeć języki najrozmaitsze. Jarmark ten jest ogromnem poparciem materjalnem tak dla mieszkańców m. Jarmoliniec jak i dla ich właściciela, któremu czyni do dwudziestu tysięcy rubli srebrnych dochodu, ale przyznać należy, że i właściciel, od czasu ustanowienia jarmarku corocznie ponosi znaczne wydatki na wznoszenie oraz reperacją budowli jarmarcznych. Brak tam jest jednak wody, której w samem mieście zupełnie niema. Za miastem, w dość znacznej odległości jest jedna błotnista studnia, i dla tego to mieszkańcy podczas jarmarku handlują wodą, za którą płacić trzeba podczas lat gorących dość znaczne pieniądze.

— Dzień Zaduszny w Pradze ściągnął na cmenterze liczne tłumy pobożnych. Na cmentarzu Wolszańskiem, grób Hawliczka został cały wieńcami okryty, a tłumy otoczyły go, zanosząc do Boga modły za duszę tego, który tak wiele dla narodu czeskiego zdziałał. Również na tymże cmentarzu groby Czelakowskiego, Jungmanna, Klicpery, Franc. Szumawskiego, Hniewkowskiego, oraz na cmentarzu Małostrańskiem groby Mikowca, Strobacha i Tomaszka, na Wyszogrodzie groby Hanki, Krolmusa i Bożenny Niemcowej, w Prosiku grób Honoraty z Wiszniewskich Zapowej, i we Wrszowicach grób Rittersberga, były świetnie w wieńce przystrojone.

— W Toruniu liczba mieszkańców wynosi około 15,000 głów. W tej liczbie mieszkańców: cywilnych 13,412, a wojskowych 1,500; podług wyznań zaś: katolików 4,808, ewangelików 7,614, mennonitów 2, innych wyznań chrześciańskich 48 i starozakonnych 940. W r. 1861 osiedliło się w Toruniu 130 rodzin (420 mieszkańców). W tymże roku miejska kasa oszczędności posiadała 41,483 tal., a w ciągu roku wniesiono jeszcze 12,208 tal., tak, iż ogół funduszu w pomienionym roku złożonego, wynosił o 3,121 talarów więcej niż w roku 1860. Las miejski mający przestrzeni 14,255 mórg, przyniósł czystego zysku, bez powiększenia wrębu, 6,653 tal., czyli w przecięciu po 14 sr. gr. z morga.

— Pomimo brzydkiej pogody i zimna, około 37,000 osób, było obecnych przy zamknięciu wystawy powszechnej w Londynie, w d. 1-m Listopada. O godzinie 4-ej na wszystkich organach znajdujących się na wystawie, zagrano hymn narodowy, który odśpiewało 400 śpiewaków, wśród ogólnych oklasków. Zgromadzenie zażądało następnie odśpiewania hymnu narodowego francuzkiego, a uroczystość zakończyła się przy odgłosie *Rule Britania*. O godzinie 6-ej gmach pozostał pusty. Liczba zwiedzających w ciągu otwarcia wystawy, to jest w ciągu 6 miesięcy, wyniosła 6,117,450 osób, to jest mnie o 87,000 niż w 1851 roku. Dochody z wszelkich źródeł wynoszą 500,000 f. st. Kiedy w 1851 r. wyniosły 505,107 funt. st., w czem zawierała się zresztą przed wystawą otrzymana przez zapisy suma 67,400 f. st. Z powodu przedłużenia czasu otwarcia wystawy o 15 dni nad pierwotnie oznaczony, strata, została zmniejszona do 25,000 f. st. (przeszło milion zl. pol.), którą poniosą ci, co zajmowali się urządzeniem wystawy.

Teraz donoszą z Londynu, że w gmachu wystawy nie znać, iż takowa została zamkniętą. Zwiedzających w tygodniu po zamknięciu, było więcej niż w tygodniu poprzednim. Wszyscy wystawcy lub ich pomocnicy, są przy swych okazach, otoczeni tłumem kupujących. Nie widać żadnych śladów wynoszenia lub pakowania przedmiotów. Złotnicy wszystkich krajów, znakomitości Londynu i Paryża, śliczne robią interesa; zegarmistrze Szwajcarji, odjeżdżają bardzo zadowoleni.

Nagrody, jak donosi *Patrie*, będą rozdane w Styczniu, jednocześnie w Londy nie i Paryżu.

## WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Mieliśmy sposobność przeglądania w rękopiśmie dziełka ułożonego przez A. Szwarcenberga, pod tytułem: *Wykład praktyczny języka hebrajskiego, zawierający Naukę Czytania i Tłumaczenia z hebrajskiego na język ojczysty, przy wykładzie prawideł Grammatycznych podług metody Ahna* (kurs 1-y), oraz *wstęp* do tegoż *wykładu*. Literatura nasza posiada dosyć podobnych dzieł hebrajskich, że z pomiędzy innych wspomnimy, wydane w Krakowie jeszcze w 1530 r. staraniem Leonarda Dawida Izraelity, (który przyjąwszy religję chrześciańską, pierwszy w Akademji Krakowskiej języka hebrajskiego nauczał), *Philippi Noveniani Hasfurtini, Elementale Hebraicum: in quo praeter caetera linguae rudimenta, declinationes et verborum coniugationes habentur. Cracoviae per Mathiam Scharffenberg. A.N.C.J.S.MDXXX*, potem *Synopsis Grammaticae Hebraicae in gratiam eorum, quibus cordi est Linguae Sanctae notitia, ex praeceptis generalioribus Orthographiae, Ethymologiae, Syntaxeos et prosodiae deducta per M. Martinus Slonkowic in Alma Acad. Crac. Regium et Linguae hebraicae Professorem. Cracoviae apud Lucam Kupisz* 1651; a w nowszych czasach *Początki języka hebrajskiego przez Sebastyana Żukowskiego z przydatkiem czytania i tłumaczenia tegoż języka* (w Wilnie, 1809), którego to autora są także *wypisy hebrajskie* z słownikiem hebrajsko-polskim (Wilno 1811), oraz *A. L. Chiariniego Grammatyka hebrajska, pokrewnemi djalektami, Arabskim, Chaldeykim i Syryackim po krótce objaśniona z tekstu łacińskiego przełożona przez Piotra Chlebowskiego* (Warszawa, 1826), który przełożył tegoż Chiariniego *Słownik Hebrajski*, na nieszczęście mnóstwo błędów zawierający. Lecz żadna z tych gramatyk nie wzięła do porównania prawideł gramatyki polskiej, dla tego nie może mieć tyle praktycznego pożytku co dzieło p. Szwarcenberga. Wszelkie metody, jak Robertsona, Ahna i t. p. ułatwiają nabycie obcego języka, a zarazem przez powtórzenie prawideł języka ojczystego wpajają je w pamięć, i przez porównywanie, wprawiają umysł do rozważania i zastanawiania się. Korzyść zatem takich metod przy uczeniu się obcych języków, pod wszelkim względem, tak jest znaczna, iż zbytecznem byłoby nad tem się rozwodzić, praca zaś p. Szwarcenberga, w chwili kiedy równouprawnienie polaków wyznania mojżeszowego zmusza ich do gruntowniejszej znajomości ojczystego języka, zupełnie jest na czasie.

— W tych dniach wyszedł w Petersburgu w przekładzie rosyjskim p. Jakóba Iwanowskiego: *Krótki rys historji Narodu Polskiego, Joachima Lelewela*.—„Pszczoła północna" donosząc o tem dodaje, że prawdziwie cieszyć się wypada tem wydawnictwem, zaznajamiającem publiczność rosyjską z pracą jednego z najznakomitszych historyków polskich. — Nadmieniamy przy tej sposobności, że poprzednio już tłumaczoną była na język rosyjski Historja Polska J. S. Bandtkiego.

— Osiemdziesiąte trzecie z kolei a pierwsze po wakacjach posiedzenie wydziału nauk historycznych i moralnych Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego, odbyło się dnia 20 Października w Poznaniu. Po przedłożeniu darów, sekretarz odczytał kilka pism nadesłanych przez Zarząd, nad któremi wydział obradował. Między innemi z powodu listu ks. Kobylińskiego z pod Kalisza, wydział uchwalił w dalszym ciągu czynić poszukiwania w celu odkrycia dawnych akt grodzkich ziemi ostrzeszowskiej. Nasłaną przez p. Dra Huberta Krasińskiego do ocenienia, rozprawę w rękopiśmie, pod tytułem: „*o pochodzeniu plemiennej nazwy naszej Słowianie czy Sławianie*", wydział powierzył panu Kazimierzowi Szulcowi, z zaleceniem złożenia sprawozdania w przeciągu czterech tygodni. Dalej odczytano w polskim przekładzie 14-ę pieśń Piekła Dantowego, nadesłaną przez p. Ludwika Kamieńskiego Towarzystwu. Przed zamknięciem posiedzenia, z powodu wniesionego przez p. Kierskiego pytania, dla czego dawny projekt uwiecznienia pamięci Śniadeckich w Żninie przez przybicie odpowiedniej tablicy na kościele tamtejszym dotąd nie został doprowadzony do skutku, wydział polecił właściwej komisji wytłumaczyć się na przyszłem posiedzeniu ze zwłoki. Nakoniec ksiądz Malinowski wspomniał o podróży przez siebie odbytej w bieżącym lecie do Czech i Luzacji, gdzie serdecznie przyjmowany przekonał się o przychylnem dla naukowych polskich przedsięwzięć i towarzystw usposobieniu, i wniósł, aby Towarzystwo poznańskie okazało ze swej strony również życzliwe chęci dla uczonych czeskich i łużyckich, przez ofiarowanie najzasłużeńszym mężom oraz bibliotekom publicznym, jako to Tepowskiej, Maticy czeskiej, uniwersyteckiej pragskiej, po egzemplarzu roczników Towarzystwa. Wydział jednozgodnie przychylił się do tego wniosku.

— Najnowszy numer (z dnia 6-go b. m.) tygodnika czeskiego *Lumir*, obejmuje między innemi: Z poezij – *Jeseń života*, przez p. Franc. Duchę, *Osud pievce*, przez p.·Karola Ranka, i *Uhlirzi* (Węglarze), przez p. W. Kropaczka.— Z utworów zaś prozą—dalszy ciąg artykułu *Zvikov za panovani krale Vaclava I*;— *Trzi partie hry w szachy*, opowiadanie przez p. F. G.;— Wiadomości dotyczące dziejów miasta czeskiego Rozmitalu na początku XV-go wieku.— Rubryka feljotonu obejmuje drobnostki historyczne i wiadomości z Pragi i prowincji.

— Wyszedł w Cielowcu rocznik XVI dzieła zbiorowego w języku słoweńskim, pod tytułem: *Drobtinice za leto 1862. Uczitelјem in uczencom, starszem in otrokom v poduk in kratek czas. XVI letnik. Izdalo ravnatjelstvo Lavantinskego semeniszcza*. Drobnostki te czyli Miscellanea znajdują od szesnastu już lat dobre pomiędzy słoweńcami przyjęcie, gdyż obejmują wiele utworów przydatnych do czytania tak w domu jak i w szkole i stosownych tak dla starszych jak i dla młodzieży. Tegoroczny zeszyt jest bardzo treścią bogaty. Największą zaletę mają artykuły i utwory pióra zmarłego niedawno pierwszorzędnego autora słoweńskiego, księdza biskupa A. M. Slomszka.

— Wśród kalendarzy czeskich na r. 1863, zasługuje na uwagę, tak bogactwem treści, jak i udatną formą zewnętrzną, *Lipa Czeskoslovanska*, wydana w Pradze nakładem księgarza Józefa Pasieki. Część belletrystyczną opracowali pp. Prokop Chochuleszek i Karol Adamek. Oprócz drobniejszych ilustracij, znajdujemy tu widok gmachu wystawy powszechnej w Londynie, tudzież wyobrażenia domu w Hodslawicach na Morawie, w którym przyszedł na świat historjograf Palacki, oraz domu Tyla w Kutnych Horach, pomnika mistrza Jana Husa w Kostnicy, i wreszcie grupę wyobrażającą towarzystwa śpiewaków czesko-słowiańskich, zgromadzonych 18-o Maja r. b. na wyspie Zofińskiej.

## Rada Stanu Królestwa.

### PROTOKÓŁ

Rady Stanu Królestwa Polskiego.

*z dnia* 8 (20 *Listopada*) 1861 *r.*

W dalszym ciągu dyskusji nad projektem do prawa o uprawnieniu żydów, przystąpiono z kolei na dzisiejszem posiedzeniu do rozbioru artykułu 3-go pomienionego projektu, dozwalającego żydom nabywać we wszystkich miastach wszelkiego rodzaju nieruchomości i wydane po dziś dzień w tej mierze ograniczenia znoszącego. Artykuł ten, po krótkiej dyskusji w zasadzie swojej został przyjętym, w redakcji zaś w skutek uwag nad artykułem 4 małą zmianę uznano potrzebę wprowadzić. W przedmiocie artykułu 4-go zachowującego w swej mocy dotychczasowe przepisy nie dozwalające żydom przesiedlania się do 21 wiorstowego nadgranicznego obrębu od strony Prus i Austrji, Tajny Radca Senator Kruzenszteru ze stanowiska Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych przedstawił Radzie:

że zakaz powyższy wydany został z widoków celnych dla zapobieżenia defraudacjom, jakich się nadgraniczni żydzi dopuszczali:

że gdy Królestwo Polskie w $\frac{3}{4}$ częściach granice Prus i Austrji dotyka, zakaz podobny jest dla żydów ścieśnieniem wielkiem, a jak się zdaje zbytecznem, gdyż silna i dobrze uorganizowana straż nadgraniczna, której i Władze policyjne Królestwa w pomoc przychodzą, do zapobieżenia defraudacji wystarcza.

Że skoro stosownie do artykułu 2-go projektu utracają moc wszelkie dawne przywileje, niektórym miastom przez Monarchów nadawane, a żydom zamieszkania w tychże miastach zabraniające, tem bardziej możność zamieszkiwania w pasie nadgranicznym ścieśnianą być im nie powinna.

Że owszem życzyćby należało, aby żydzi z głębi kraju do pasu nadgranicznego przesiedlać się mogli, to albowiem wpłynęłoby na zmniejszenie zbytniego ich do Warszawy napływu, który w razie dozwolonego im bezwarunkowego osiadania w tym mieście przewidywać się daje.

Powyższe uwagi Tajnego Radcy Kruzensztorna nastręczyły przedewszystkiem kwestję:

Czy Rada Stanu mocną jest proponować uchylenie przepisów na zasadzie układu z ministerstwem finansów Cesarstwa wydanych i obchodzących głównie Skarb Cesarstwa, który stałą indemnizację Skarbowi Królestwa za dochody celne opłaca.

W rozbiorze powyższej kwestji Członek Rady, Tajny Radca Platonow uważał:

że skoro atrybucja Rady ogranicza się jedynie na udzieleniu opinji motywowanej nad projektowanemi przepisami, którym sankcja dopiero Monarsza moc prawa nadaje, to nie znajduje przeszkody w projektowaniu uchylenia przepisów, z przedstawionym projektem bezpośredni związek mających i wyraźnie w takowym do utrzymania w swej mocy proponowanych, jakkolwiek zaś zmiana ta bez współudziału Ministra Finansów Cesarstwa dopełnioną być nie może, zniesienie się z

tymże Ministrem w czasie właściwym i przez kogo należy po za obrębem Rady Stanu dopełnionem zostanie.

Rada Stanu podzielając uwagi Tajnych Radców Kruzenszterna i Płatonowa, a obok tego zważywszy:

że jak z doświadczenia wiadomo, czynnymi przenosicielami kontrabandy są głównie nadgraniczni włościanie, a żydzi kapitałami tylko swemi do zwiększenia defraudacji się przyczyniają i kierunek onej nadają, do czego i po za obrębem pasu granicznego mieszkając tęż samą mają łatwość, zwłaszcza, że obowiązujące przepisy, niedozwalając żydom jedynie przesiedlania się do pasu granicznego, nie wzbraniają pobytu tamże tym z nich, którzy przed ich wydaniem stale w nim zamieszkiwali, a których ilość w roku zeszłym 113,617 głów wynosiła.

Większością głosów 15 przeciw 7 oświadczyła się za zniesieniem graniczeń z postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 9 (21) Stycznia 1851 r. wypływających, a w skutek tego za wypuszczeniem artykułu 4-go z rozbieranego projektu, a nadaniem artykułom 2 i 3 następującej redakcji.

Artykuł 2-gi

Ograniczenia i zakazy co do możności zamieszkiwania żydów w miastach lub niektórych ich częściach oraz wsiach, z jakich bądź tytułów, przywilejów lub urządzeń wypływające, jak niemniej w pasie granicznym 21 wiorstowym niniejszem uchylają się.

Artykuł 3-ci

W miastach wszelkich Królestwa żydzi nabywać mogą na własność pod jakim bądź prawnym tytułem domy i wszelkie inne nieruchomości. Przeciwne temu ograniczenia i zakazy, z postanowienia Królewskiego z dnia 19 (31) Lipca 1821 r. i innych wynikające, uchylają się.

Artykuł 8-my dotyczący zakazu pisania aktów urzędowych w języku hebrajskim lub żydowsko-niemieckim dłużej uwagę Rady zatrzymał.

Tajny Radca Płatonow oświadczył się za zupełnem onego uchyleniem, gdyż wedle jego zdania zakaz podobny jest rzeczywistem ścieśnieniem żydów, którzy w wielu wypadkach na niemożność spisania aktu byliby wystawieni, jeżeli np. w razie potrzeby sporządzenia testamentu, Regenta z daleka sprowadzać by musieli.

Uważał dalej Tajny Radca Płatonow,

że uprawnienie żydów, o które idzie właśnie w projekcie, kosztem tego rodzaju ścieśnień następować nie powinno.

Że żydzi w liczbie przeszło 600,000 w Królestwie zamieszkali, mają prawo do uszanowania ich języka i odrębnej narodowości.

Rada Stanu po przeprowadzeniu obszernej w tym przedmiocie dyskusji, biorąc na uwagę, że zastrzeżenie w art. 8 projektu, co do nieważności w obliczu prawa aktów w języku hebrajskim spisywanych, dotyczy samej formy aktów i nie ma wcale wpływu na ważność zobowiązań, które przed Sądami w inny sposób dowodzonemi być mogą.

Że przepis ten nie jest żadną wyłącznością samych żydów obowiązującą, a tem samem ścieśnieniem ich praw, ale raczej przepisem ogólnym, z pod którego żydzi wyłączać się nie powinni,—

że żydów którzy od lat kilkuset w tym kraju osiedli, nie można uważać za odrębny naród, ale raczej za cząstkę narodu polskiego, za jaką sami siebie uważają, nie można im więc nadawać wyłącznych przywilejów, w prawie zrównania ich z wyznawcami chrześcjańskiej religji na celu mającem.

że jeżeli żydom chcącym spisywać akta w krajowym języku, daleko nieraz będzie szukać urzędnika podobny akt przyjąć mogącego, to nierównie trudniej byłoby znaleść sędziego, któryby sąd o akcie w języku hebrajskim, na zasadzie wewnętrznego osobistego przekonania, mógł wydać,

że przepis w artykule 8 projektu proponowany, ani nie jest nowym, ani dla wyznawców Mojżeszowych utrudniającym być może; co do 1-go bowiem, już w roku 1823 wydane były rozporządzenia wzbraniające prowadzenia ksiąg handlowych i kramarskich w języku hebrajskim lub niemiecko-żydowskim, a co do 2-go kilkudziesięcioletnia praktyka Sądowa wskazuje, że dokumenta w hebrajskim języku pisane, nigdy przedmiotem Sądowego rozpoznania nie były;

że przypomnienie takiego obowiązku w nowem prawie, leży nawet w interesie ludności żydowskiej, która zwiększając w skutek onego stosunki prawne z współmieszkańcami, ostrzeżoną być powinna, jak ma spisywać akta, aby takowe mogły jej równy z innemi wymiar sprawiedliwości zapewnić;

że przepis ten nie zabrania żydom bezwarunkowo spisywania aktów w języku hebrajskim lub niemiecko-żydowskim, o ile takowe przed Sądami zwyczajnemi pokładane być nie potrzebują,—

większością głosów 17 przeciwko 5 oświadczyła się za utrzymaniem w projekcie artykułu 8, uzupełniając tylko redakcję onego, w sposób, usuwający wszelką wątpliwość, iż nieważność przywiązaną jest do samego aktu a nie do umowy.

Po przyjęciu w ten sposób powyższego artykułu, Tajny Radca Płatonow oddzielne swoje zdanie, piśmiennie usprawiedliwić i takowe do protokułu oddać zadeklarował.

Co do artykułu 9-go zlecającego Radzie Administracyjnej zaprojektowanie zmiany przepisów dotąd obowiązujących względem prowadzenia handlu rzemiosł i przemysłu przez żydów, oraz podatków szczególnych oddzielnie na tę część ludności nałożonych, Tajny Radca Kruzensztern z uwagi: że istniejące pod względem prowadzenia rzemiosł, handlu i przemysłu przez żydów ograniczenia, na tem jedynie zależą, że ciż nie mogą być wybranymi na starszych w zgromadzeniach rzemieślniczych i kupieckich, do wyborów w tychże zgromadzeniach należeć i na nich zasiadać, oraz być powoływanymi na biegłych przy wyzwalaniu uczniów na czeladników i czeladników na majstrów,—

Mniemał, że przedmiot ten z natury rzeczy tak mało znaczący nie powinien by być zadaniem oddzielnego przedstawienia ale raczej w obecnym projekcie objąćby go wypadało.

Po wyczerpanej w tym przedmiocie dyskusji, Rada Stanu z uwagi na potrzebę rewizji wszystkich w ogóle przepisów żydów dotyczących tak Administracyjnych jak i Skarbowych, większością głosów 19 przeciw 3, oświadczyła się za pozostawieniem artykułu 9 projektu bez zmiany, poczem Tajny Radca Kruzensztern oddzielny swój wniosek, do protokółu oddał.

Z odczytaniem artykułu 10-go, żadnej nienastręczającego uwagi, Prezydujący zamknął dyskusję nad projektem do prawa o żydach, a po odczytaniu i przyjęciu protokółu dwóch poprzednich posiedzeń w dniach 2 (14) i 6 (18) Listopada r. b. odbytych, posiedzenie zamknął.

## JURISPRUDENCJA.

*Z Kodeksu Postępowania.*

Czy po przysądzeniu nieruchomości, na skutek postąpionego o ¼ część wyżej szacunku, powtórne podwyższenie ceny o część czwartą (nad licytacją) może być dopuszczone?

Po przysądzeniu stanowczem nieruchomości w drodze przymusowego wywłaszczenia przedanej, postąpiono ¼ część wyżej nad sumę szacunkową; w skutku tego odbyła się licytacja między postępującym a pluslicytantem,—po przysądzeniu temu ostatniemu nieruchomości za sumę znacznie od poprzedniej wyższą, postąpiono znów o ¼ część wyżej i żądano nowej licytacji.—W poparciu tego żądania, odrzuconego przez sądy dwóch Instancij, przedstawiono w Senacie:

1, że prawo nie zakazuje powtórnego postąpienia po przysądzeniu, na skutek art. 710, 711, 712 K. C. dopełnionem.

2, że skutkiem postąpienia, stanowcze przysądzenie upada, a drugie przysądzenie staje się stanowczem, przeto od tego ostatniego, termin ośmiodniowy w art. 710 K. P. oznaczony, liczonym być powinien.

3, że na trzeciej licytacji tylko postępujący i pluslicytant— byliby tak jak poprzednio do współubiegania dopuszczeni, a stąd art. 710 i 712 K. P. stałoby się zadosyć.

4, że celem przedaży przymusowej jest pozyskanie ile można najwyższego szacunku;—prawo nie dopuszczając w myśl art. 1684 K. C. rozwiązania przedaży sądowych z przyczyny pokrzywdzenia, natomiast w art. 710 K. P. dozwoliło postąpienia o ¼ część wyżej, celem zrównoważenia postąpionego szacunku z wartością rzeczywistą nieruchomości;—powtórne postąpienie nie powinno być dopuszczone w interesie wierzycieli i wywłaszczonego dłużnika.

5, że krótkie termina do postąpienia o ¼ część wyżej i znakomite podwyższenie szacunku, usuwają obawę ciągłej niepewności nabycia— powaga zaś Sądu nie traci na tem, że pod jego kierunkiem powiększa się majątek wywłaszczonego.

6, że umieszczenie w nowem prawie o wywłaszczeniu w roku 1841 we Francji wydanem, wyraźnego przepisu, że powtórne postąpienie miejsca już mieć nie może, przekonywa, że to z przepisów Kodeksu postępowania, u nas dotąd obowiązującego nie wynikało.

Senat zgodnie z wnioskami, pomimo tych zasad uznał:

że powtórne postąpienie o ¼ część wyżej nad szacunek nie może być dopuszczone.

Prokurator przedstawiał, że prawo dozwoliło postąpienia o ¼ część wyżej, dla zastąpienia akcji o rozwiązanie kupna, z powodu pokrzywdzenia, w myśl art. 1684 K. C. w przedażach sądowych wzbronionej, z tych względów:

*a)* że w przymuszonej przedaży wybór nabywcy od właściciela nie jest zawisłym.

*b)* że dłużnikowi nie służy prawo układania się o warunki kupna.

*c)* że wybór czasu do przedaży dogodnego nie jest mu również pozostawiony.

*d)* że współubiegający mogą być odsunięci od licytacji, skutkiem podstępnych zabiegów.

Pomimo tych uwag, przy układaniu Kodeksu postępowania, potępiano nadlicytację z powodu, że przez to odstręczają się współubiegający do kupna, bo przysądzenie może być zawsze wznowionem skutkiem nadlicytacji, że przez to stanowcze przysądzenie zamienia się niejako w drugie przygotowawcze przysądzenie;—dopuszczono jednakże nadlicytację dla pozyskania ile możności rzeczywistego szacunku. Z tem wszystkiem nadlicytacja jest środkiem nadzwyczajnym, który wzrusza stanowcze przysądzenie, wyjątkowy przepis ściśle tłomaczony być winien, skoro więc prawo o jednej tylko nadlicytacji mówi, nie można upoważnić dalszych postąpień, tak jak niemożnaby dopuścić nadlicytacji, gdyby jej prawo wyraźnie nie upoważniało; – milczenie prawa w tym przypadku, za objawienie zakazu poczytać należy;—dopuszczenie powtórnej nadlicytacji powiększałoby niepewność nabycia.

Gdy umowy między stronami mają moc prawa, dla czegóżby przysądzenie, zajmujące miejsce umowy większej jeszcze nad wyraźny przepis prawa, poddane być miały niepewności. Prawodawca wymagał znacznego podwyższenia szacunku, ale natomiast raz tylko go dozwolił, żeby nabyte prawa własności zbyt łatwemu zniweczeniu nie ulegały.

Skoro zresztą prawo, w razie postąpienia o ¼ część wyżej, dopuszczając tylko do licytacji nabywcę i postępującego, ma na celu zachęcenie do postąpienia wyżej, nie mogło mieć na myśli, iżby zrażać postępujących wyższy szacunek przez obawę nowej nadlicytacji, i przez postępową grę licytacyjną otworzyć pole namiętnym uniesieniom;—z głębszego więc pojęcia art. 710 i z ducha art. 712 K. P. wyprowadził wniosek iż jedna tylko nadlicytacja może być dopuszczona.

Wyjaśniwszy, iż przepis nowego prawa z roku 1841 we Francji ma na celu przecięcie zachodzącej tam wątpliwości, co do możności postąpienia o $^1/_{10}$ część wyżej, jakiego kodeks w zniesionym u nas tytule o hypotekach, wierzycielom hypotecznym dozwalał (art. 2185 K. C. i 832 K. P.), u nas zaś prawo o taksie z roku 1811 i dopuszczenie jednej nadlicytacji dostatecznie zabezpiecza dłużnika i wierzycieli.

Senat zasady powyższe podzielił, opierając się głównie na tem, że rozporządzenie prawa co do nadlicytacji, jako wyjątkowe, nie może być nad zakres swój rozciągane ani w obszerniejszem znaczeniu tłomaczone, lecz przeciwnie ściśle wykonywane być winno, zwłaszcza obok ustawy z dnia 26 Czerwca 1811.

1855 r.

## TEATRA W WARSZAWIE.

**Teatr Rozmaitości.**—Dziś we Środę, d. 12 Listopada, komedja w 5-iu aktach, oryginalnie napisana przez Aleks. Hr. Fredro: **Śluby panieńskie**, czyli Magnetyzm serca, odegrana przez pp. *Chomanowskiego, Kurcjuszową, Świergocką, Bakałowiczową, Świeszewskiego, Bodurkiewicza, Dąbrowskiego*; oraz krotochwila ze śpiewkami w 1-ym akcie, z francuzkiego: **Małe nieprzyjemności życia ludzkiego**, odegrana przez pp. *Chomińskiego, Sawickiego, Figarską, Polenderównę, Dąbrowskiego.*

**Cena miejsc.**

| | rsr. | k. | na ubo. | | rsr. | k. | na ubo. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Loża 1 piętra z 4 bil. | 3 | 0 | 10 | Krzesło w nast. rz. | „ | 60 | 2½ |
| Loża 2 piętra z 4 bil, | 2 | 70 | 10 | Parter | „ | 45 | 2½ |
| Krzesła w 4 pier. rz. | „ | 90 | 2½ | Galerja | „ | 30 | — |
| Krzesło w 4 dru. rz. | „ | 75 | 2½ | Paradyz | „ | 15 | — |

Zacznie się o godzinie 7.

**Jutro**, we Czwartek, Wielki Teatr.—**Żydówka.** Pani Kirchberg - Karwińska przedstawi rolę Racheli.

## KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

*z dnia 11 Listopada.*

| Monety. | | | żądano rsr. | żądano kop. | płacono rsr. | płacono kop. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Pół-Imperjały Rosyjskie | | | — | — | 5 | 57 |
| Dukaty Holenderskie nowe ważne | | | — | — | — | — |
| **Papiery.** | | | | | | |
| Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu) | | | 93 | 4 | 92 | 87 |
| Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II. | | | 14 | 89 | 14 | 87 |
| Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych | | | 116 | 50 | — | — |
| Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750 | | | — | — | — | — |
| Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100 | | | — | — | — | — |
| Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 | | | — | — | — | — |
| dito 500 | | | 96 | 25 | 96 | — |
| Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied. | | | 88 | — | 87 | 50 |
| **Wexle.** | | | | | | |
| Berlin | 100 Tal. | 2 M. | 100 | 20 | 100 | 55 |
| „ | 100 Tal. | k. t. | — | — | — | — |
| Gdańsk | 100 Tal. | 2 M. | — | — | — | — |
| „ | 100 Tal. | k. t. | — | — | — | — |
| Hamburg | 300 BMk. | 2 M. | 152 | 70 | — | — |
| Londyn | 1 Ft. St | 3 M. | 6 | 78 | — | — |
| Moskwa | 100 Rs. | 1 M. | — | — | — | — |
| Petersburg | 100 Rs. | 1 M. | — | — | — | — |
| „ | 100 Rs. | k. t. | — | — | — | — |
| Paryż | 300 Fr. | 2 M. | 80 | 70 | — | — |
| „ | 300 Fr | 1 M. | — | — | — | — |
| Wiedeń | 150 Złr. | 2 M. | 83 | 10 | — | — |

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. $45\frac{5}{9}$
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. $23\frac{1}{6}$

## KURSA TELEGRAFICZNE.

*z Berlina z dnia 1) Listopada.*

| | żądają | płacą |
|---|---|---|
| 5ta Pożyczka Rossyjska | — | 89¾ |
| 6ta „ | — | 97¼ |
| Obligacje Skarbowe 4% | — | 85⅜ |
| Listy zastawne 4% | — | 88¾ |
| Bilety Banku Polskiego | — | 29⅛ |
| Weksle na Warszawę | — | 89 |
| „ Petersburg 3 tygodniowy | — | 98⅞ |
| „ Londyn 3 miesięczny | — | 620½ |
| „ Paryż 2 „ | — | $79\frac{11}{12}$ |
| „ Hamburg 2 „ | — | 151⅛ |
| „ Wiedeń 2 „ | — | 81⅜ |
| Żyto na targu | — | 47⅛ |
| „ na dostawę późniejszą | — | 44⅛ |
| **z Paryża.** | | |
| Renta 3% | — | 70 50 |
| Akcje kredytu ruchomego | — | 113 |

# OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

## UWIADOMIENIA

(N. D. 5888) *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż nadesłany drogą urzędową akt zejścia Józefa Maluszko, z Królestwa Polskiego pochodzić mającego, a w wieku lat 64, w mieście Strasburgu na dniu 27 Stycznia 1857 r. zmarłego, przesłany został Archiwum Głównemu Królestwa do zachowania.

Warszawa dnia 18 (30) Października 1862 r.

z up. Dyrektor Kancelarji,
Zaborowski, Sekretarz Pr.

## OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5864) *Sąd Pokoju Okręgu Pułtukiego.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Domu w mieście Pułtusku pod Nr. 156 położonego, własnością przed tem Łukasza i Petroneli małżonków Kuczyńskich, a obecnie Abrahama Chajkowicza Gurman.

2. Części ziemskiej na wsi Chodkowie Załogach położonej, przedtem Józefa Kobylańskiego, dziś Teodora i Katarzyny z Buchowskich mał. Chodkowskich.

3. Części ziemskiej na wsi Chodkowie Załogach położonej, przedtem do Teodora Chodkowskiego, zaś obecnie do Katarzyny z Buchowskich Chodkowskiej, należne.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 14 (26) Lutego 1863 r. i wzywa ich, ażeby w terminie osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego zgłosili się ze swemi prawami, wrazie zaś niestanięcia ulegną prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego przewidzianej.

Właściciel niestawający na żądanie wierzyciel ulegnie karze od rs. 1. kop. 50, do rs. 7 kop. 50 i podług art. 150, t. p. utraci prawo dobrodziejstwa względem wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, co do regulacji nastąpi w d. 15 (27) Lutego 1863 r. na posiedzeniu Sądu i od tego dnia zacznie upływać czas odwołania się od niej, bez dalszego więc wezwania mający interes, w terminie pilnować się winni.

Pułtusk d. 27 Paździer. (8 Listopada) 1862 r.
za Podsędka, Jaworski.

## LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5775) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 14 (26) Listopada r. b, o godzinie 11 z rana w sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na roboty introligatorskie w ciągu r. 1863 dla biura Rządu Gubernialnego uskuteczniać się mające.

Ubiegający się przeto o takowe roboty winni stawić się w dniu i miejscu powyżej wyrażonem, zaopatrzeni w świadectwa władzy miejscowej że są majstrami profesji introligatorskiej i dobrą odznaczający się konduitą jakoteż złożyć vadium gotowizną lub listami zastawnemi z właściwemi kuponami w kasie Gubernialnej do wysokości rs. 150 bez czego do licytacji przypuszczeni nie będą.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biórze Rządu Gubernialnego w Wydziale służby ogólnej codziennie oprócz świąt w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny,
Radca Tajny, Łaszczyński.
Naczelnik Kancelarji, Świętochowski.

(N. D. 5772) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ licytacja na dochody konsumcyjny z miast: Radziejów, Mstów Koźminek, Staw, Pezdry, Tuszyn i Mszczonów w pierwszym terminie nie przyszły do skutku i gdy na wylicytowane w tym terminie takież dochody z miast Brdowa, Bolesławca i Rzgowa podaną została deklaracja zapewniająca Skarbowi 15 0/0 wyższą ofertę, Rząd Gubernialny przeto zawiadamia osoby interesowane, że na też same dochody na rok 1863 odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego w dniu 13 (25) Listopada r. b. powtórna i ostatnia licytacja przez opieczętowane deklaracje mianowicie:

od dotychczasowych sum:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1. | z miasta | Radziejowa | rs. | 1367 |
| 2. | „ | Mstowa | „ | 1440 |
| 3. | „ | Koźmina | „ | 1046 kop. 50 |
| 4. | „ | Stawu | „ | 180 |
| 5. | „ | Pyzdry | „ | 3015 |
| 6. | „ | Tuszyn | „ | 1509 „ 60 |
| 7. | „ | Mszczonowa | „ | 3856 „ 80 |

od powyższych sum:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 8. | z miasta | Brdowa | rs. | 1466 kop. 25 |
| 9. | „ | Bolesławca | „ | 810 „ 75 |
| 10. | „ | Rzgowa | „ | 997 „ 52 |

z tą wzmianką co do siedmiu pierwszych miast, między któremi jest miasto Mszczonów w niedawnym czasie pogorzałe, a dla której to przyczyny od wylicytowanej w pierwszym terminie oferty pluslicytant zwolniony został, że gdyby w tym terminie niechciano licytować od ceny oznaczonej mogą być składane w tymże terminie deklaracje nawet z niższą ofertą od podanego pretium, lecz na wypadek gdyby oferta pluslicytanta niewyrównywała cenie dotychczasowej przyjęcie jej od Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu zależeć będzie, każdy zatem mający chęć licytowania, po zaopatrzeniu się w kwit wadialny i świadectwo kwalifikacyjne, złożyć winien deklarację opieczętowaną, napisaną podług wzoru w 37, 38 i 39 Dziennika Urzędowego z r. b. podanego, najpóźniej do godziny 11 z rana w dniu powyżej oznaczonym.

Bliższe warunki licytacyjne każdodziennie w godzinach służbowych prócz świąt w Wydziale Skarbowym przejrzane być mogą.

Warszawa 17 (29) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny.
Radca Tajny, Łaszczyński.
Naczelnik Kancelarji Świętochowski.

(N. D. 5773) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, w sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na dostawę oleju rzepakowego preperowanego dla biura Rządu Gubernialnego przez ciąg r. 1863.

Ubiegający się przeto o takową dostawę zechcą stawić się w miejscu i terminie powyżej oznaczonym, zaopatrzeni świadectwem władzy miejscowej, że posiadają odpowiednie składy w Warszawie, tudzież dowodem na złożone w kasie Gubernialnej vadium, gotowizną na sumę rs. 25, bez takich bowiem dowodów żaden z konkurentów do licytacji dopuszony nie będzie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biurze Rządu Gubernialnego w Wydziale Służby Ogólnej codziennie oprócz świąt, w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny,
Radca Tajny, Łaszczyński.
(2) Naczelnik Kancelarji, Świętochowski.

(N. D. 5774) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, że w d. 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, w Sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego odbędzie się głośna in minus licytacja na dostawę świec dla bióra Rządu Gubernialnego przez ciąg roku 1863.

Ubiegający się przeto o takową dostawę zechcą stawić się w miejscu i terminie powyżej oznaczonym zaopatrzeni świadectwem Władzy miejscowej, że posiadają odpowiednie składy mydlarskie w Warszawie, tudzież dowodem na złożone w kasie Gubernialnej vadium gotowizną na sumę rs. 50, bez takich bowiem dowodów, żaden z konkurentów do licytacji dopuszczony nie będzie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w biurze Rządu Gubernialnego w Wydziale Służby Ogólnej codziennie oprócz świąt, w zwykłych godzinach służbowych.

Warszawa d. 19 (31) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny
Radca Tajny, Łaszczyński.
Naczelnik Kancelarji, Świętochowski.

(N. D. 5771) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że na sprzedaż drzewa a mianowicie:

Sosny opałowej sztuk 871 czyli sążni szczapowych 405, krąglakowych 44.

Dębiny opałowej sztuk 32, czyli sążni szczapowych 11 1/2, krąglakowych 2, na odpadku przy Obrębie Okimin w straży Góra Leśnictwie Warszawa znajdującego się ocenionego na rs. 481 kop. 38, (wyraźniej rs. czterysta ośmdziesiąt kop. trzydzieści ośm) w dniu 12 (24) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe w Urzędzie Leśnym Warszawa, we wsi Ząbki pod Warszawą odbędzie się głośna licytacja podług warunków które w biurze Rządu Gubernialnego, Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych, jako też w Urzędzie Leśnym Warszawa, w godzinach biurowych, wyjąwszy dni galowe i święta przejrzane być mogą.

Każdy z przystępujących do licytacji, obowiązany jest złożyć w Urzędzie Leśnym na vadium 1/10 części sumy rs. 481 kop. 38 od której licytacja rozpoczętą zostanie.

Warszawa d. 9 (21) Października 1862 r.
Z upow. Gubernatora Cywilnego,
(2) Radca Gubernialny, Wściekiica.
za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5806) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Gdy niektorzy z właścicieli miast prywatnych nie przystąpili do zawarcia umów o wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych na rok następny 1863 w zastosowaniu się zatem do reskryptu Komisji Skarbu z dnia 15 (27) Września b. r. N. 45,024, Rząd Gubernialny zawiadamia interesowaną publiczność, iż na wydzierżawienie tychże dochodów z miast poniżej wymienionych na następny rok 1863 w zastosowaniu się do Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja 1833 r. odbywać się będą w biurze Rządu Gubernialnego Lubelskiego licytacje przez deklaracje opieczętowane w terminach następujących:

dnia 13 (25) Listopada b. r

1. Z miasta 3 rzędu Hrubieszowa od sumy rs. 6421; 2. z miasta 3 rzędu Biały od sumy rs. 4514; 3. z miasta 5 rzędu Głuska od sumy rs. 786; 4. z miasta 5 rzędu Kryłowa od sumy rs. 800; 5. z miasta 5 rzędu Łaszczowa od sumy rs. 784; 6. z miasta 5 rzędu Turobina od sumy rs. 1801; 7. z miasta 5 rzędu Żółkiewki od sumy rs. 534; 8. z miasta 4 rzędu Żelechowa od sumy rs. 3691.

dnia 15 (27) Listopada b. r.

9. Z miasta 5 rzędu Annopola od sumy rs. 719; 10. z miasta 5 rzędu Bełżyce od sumy rs. 1285; 11. z miasta 5 rzędu Czermniki od sumy rs. 456; 12. z miasta 5 rzędu Jarczowa od sumy rs. 396; 13. z miasta 5 rzędu Józefowa od sumy rs. 1335; 14. z miasta 4 rzędu Tyszowce od sumy rs. 1795; 15. z miasta 5 rzędu Konstantynowa od sumy rs. 412; 16. z miasta 4 rzędu Sokołowa od sumy rs. 2945.

dnia 16 (28) Listopada b. r.

17. Z miasta 5 rzędu Adamowa od sumy rs. 371; 18. z osady 5 rzędu Jeziora Sobienie od sumy rs. 430; 19. z miasta 5 rzędu Kodnia od sumy rs. 759. 20. z miasta 5 rzędu Maciejowic od sumy rs. 441; 21. z miasta 5 rzędu Mordy od sumy rs. 855; 22. z miasta 5 rzędu Piszczac od sumy rs. 520; 23. z miasta 5 rzędu Rossosz od sumy rs. 418; 24. z miasta 5 rzędu Sarnaki od sumy rs. 333.

W mowie będące deklaracje składane być winny w powyższych dniach najdalej do godziny 12 z południa na ręce Gubernatora Cywilnego lub jego zastępcy, później zaś złożone przyjęte nie będą.

Warunki licytacyjne jako też warunki kontraktowe z wykazem posiadłości wiejskich w obrębie konsumcyjnym miast znajdujących się, są do przejrzenia w biurze Rządu Gubernialnego, a mianowicie w Wydziale skarbowym, w godzinach służbowych od godziny 9 z rana do 3 z południa.

Deklaracje podane być winny podług następującego wzoru

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernialnego z d. 19 (31) Października b. r. N. podaję niniejszą deklarację, iż ofiaruję za dochody konsumcyjne z miasta N. na rok jeden, od włącznie d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1862/3 do dnia 19 (31) Grudnia 1863 r. wydzierżawić się mające płacić rocznie skarbowi Królestwa sumę rs. wyraźniej, (tu należy wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi, oraz kontraktem objętym.

Kwit kasy (tu wyrazić której) na złożone w niej vadium rs. tudzież świadectwo kwalifikacyjne załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca r. 1862.

(tu podpisać własnoręcznie imię i nazwisko.)

Deklaracje w innym sposobie napisane, lub któreby były pisane niewyraźnie i nie jasno, miały jakie przekreślenia i zawierały jakie warunki lub zastrzeżenia, uważane będą za nieważne.

Gdyby zaś nieumiejący pisać chciał ubiegać się na licytacji może dać sobie napisać deklarację przez urzędnika Sądowego lub administracyjnego i podpisać się znakami, których własnoręczność tenże urzędnik poświadczyć winien.

Do deklaracji dołączyć potrzeba świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej, wykazujące miejsce zamieszkania stan i zamożność deklaranta, tudzież oryginalny kwit na vadium 1/10 części ustanowionej ceny licytacyjnej, wyrównywające, gotowizną listami Zastawnemi z kuponami lub innemi papierami skarbowemi wedle przepisów na vadia przyjmowanemi, do depozytu kasy skarbowej, lub Banku Polskiego złożone, które nieutrzymujący się przy licytacji na powrót odbierze, utrzymującemu się zaś albo na rachunek kaucji przy zawieraniu kontraksu stawić się winnej, policzone albo wrazie złożenia jej oddzielnie powrócone zostanie.

Dzierżawcy dochodów konsumcyjnych, którzy wystawili kaucją 1/5 części sumy dzierżawnej odpowiadającą i konkurują do dalszej dzierżawy tych samych dochodów, nie potrzebują składać świadectwa kwalifikacyjnego a w miejscu kwitu vadialnego mogą załączyć do deklaracji świadectwo kasy Gubernialnej, jako znależytości dzierżawnej do terminu licytacji całkowicie w oznaczonych terminach uiścili się.

Aby zaś obwieszczenie niniejsze do wiadomości każdego interesowanego doszło, takowe obowiązani są wójci po gminach, a magistraty po miastach, przy Kościołach i po Bożnicach, oraz miejscach większego zbierania się ludności w dnie targowe i świąteczne trzykrotnie w terminach przynajmniej o siedm dni od siebie odległych, z których ostatnie najmniej o siedm dni termin licytacji poprzedzać winno, ogłosić i dowody ogłoszenia Naczelnikowi właściwego Powiatu zaraz po ostatniem ogłoszeniu przesłać a którzy następnie dowody te na trzy dni przed terminem licytacji Rządowi Gubernialnemu bezzawodnie złożą.

Lublin d. 19 (31) Października 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Stanu, Hermanowicz.
Naczelnik Kancelarji, Mejer.

(N. D. 5620) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na opalenie iluminacji gmachu Ratusza, Pałacu Brühlowskim i odwachu przy Bernardynach przez ciąg r. 1863 którego koszt roczny czyni mniej więcej rs 600 a to od cen następujących:

1. Od jednej lampy w porze zimowej t. j. od d. 1 Października do 1 Kwietnia po k. cztery i dwie piąte.

2. Od jednej lampy w porze letniej t. j. od d. 1 Kwietnia do ostatniego Września po k. trzy i trzynaście dziewięćdziesiątych piątych.

3. Od jednego kagańca w miesiącach zimowych i letnich po k. siedmnaście i trzy piąte.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą entrepryzę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń od ceny warunkami licytacyjnemi objętej.

Nadto do deklaracji dołączonym być winien kwit kasy głównej ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 8, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, deklaracje zaś takie do których vadium nie będzie złożone kasie ekonomicznej i kwit do nich dołączonym nie zostanie, przyjęte nie będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. .. podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się opalania iluminacji w gmachu Ratusza, Pałacu Brühlowskiego i odwachu przy Bernardynach przez ciąg roku jednego 1863 i odstępuję od cen warunkami licytacyjnemi objętych procentu w ilości (wypisać wyraźnie literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit na złożone vadium w ilości rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 8 składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

Warszawa d. 11 (23) Października 1862 r.
p. o. Prezydenta,
Szambelan Dworu,
Jego Cesarsko Królewskiej Mości,
Z. Hr. Wielopolski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(N. D. 5752) *Naczelnik Powiatu Wieluńskiego.*

W dniu 15 (27) Listopada r. b. o godzinie 2 po południu, odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Wieluńskiego licytacja in minus przez otwarcie opieczętowanych deklaracji podług wzoru poniżej zamieszczonego podać się mających na entrepryzę restauracji Kościoła i dzwonnicy we wsi Konopiskach, oraz muru cmentarzowego i budowę nowej plebanii tamże od sumy anszlagowej rs. 2259 k. 8.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć vadium w 1/10 części to jest rs. 225 kop. 98 do jednej z kas Skarbowych lub miejskich, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji odebrać będzie mógł natychmiast, lub też za wskazaniem miejsca przez pocztę na koszt zwróconem sobie mieć będzie.

Wzór do deklaracji.

Ja niżej podpisany obowiązuję się niniejszem pismem do wykonania robót około restauracji Kościoła i dzwonnicy we wsi Konopiskach, oraz muru cmentarzowego i budowę nowej plebanii tamże stosownie do anszlagu za sumę (wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom i obostrzeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Vadium do tej entrepryzy złożyłem w kasie N. w dowód czego kwit tejże kasy dołączam, pisałem w N. dnia N. mca N. roku 1862. Imie i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania napisać czytelnie.

Wieluń d. 10 (22) Października 1862 r.
(2) Szmidecki.

N. D. 5603) *Naczelnik Powiatu Łukowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze mojem w d. 13 (25) Listopada r. b. od godziny 10 z rana do godziny 2 po południodbędzie się w drugim terminie głośna in plus licytacja na jednoroczne na rok 1863 wydzierżawienie dochodu propinacyjnego miasta Garwolina poczynając od sumy rs. 1162 kop. 80, wyraźnie rubli srebrem tysiąc sto sześćdziesiąt dwa kopiejek ośmdziesiąt.

Przystępujący do licytacji winien przedstawić kwit kasy rządowej na złożone vadium w kwocie rs. 117.

O dalszych warunkach interesowany w każdym czasie w biurze Powiatu i miejscowym magistracie wiadomość powziąć może.

Łuków d. 11 (23) Października 1862 r.
Rzewuski.

(N. D. 5751) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernialnego z d. 8 (20) Października r. b. N. 54153/1379, podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 14 (26) Listopada r. b. do godziny 4-ej z południa w biurze Powiatu odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje in minus licytacja na entrepryzę reperacji kościoła parafialnego we wsi Krasna, na co koszta wedle zatwierdzonego przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznago anszlagu, wynoszą rs. 2095 kop. 1/2, czyli 1. koszta lit. A. to jest na opłacenie rzemieślników i kupno materjałów rs. 2034 kop. 10 1/2; 2. koszta lit. B. to jest pomoc ręczną rs. 60 kop. 90.

Mający przeto chęć podjęcia się powyższej entrepryzy, obowiązanym jest w terminie i miejscu oznaczonem zgłosić się, gdzie po podaniu deklaracji wedle poniżej domieszczonego wzoru czytelnie i bez poprawek napisanej i dobrze opieczętowanej, oraz dołączenie kwitu na złożone w jakiej bądź kasie skarbowej Vadium w sumie rs. 401 kop. 34, do licytacji przypuszczonym i będą, a nieutrzymującemu się takowe zaraz zwróconem będzie, utrzymującemu się zaś do Banku na procent odesłanem zostanie, i tam pozostanie do czasu uczynienia zadość warunkom zawrzeć się mającego kontraktu.

Tu się nadmienia że wynagrodzenie płaconem będzie w 3ch ratach w miarę postępu robót i że deklaracje podane lub nadesłane pocztą, po terminie wyżej oznaczonym, chociażby najkorzystniejsze przyjęte nie będą i uznane zostaną za nieważne, oraz że termin wykonania robót ośm miesięcy od daty zatwierdzenia protokółu licytacyjnego. Warunki do licytacji i anszlag kosztów w biurze Powiatu przejrzane być mogą w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kalwaryjskiego z d. 16 (28) Października r. b. N. 17535 podaję niniejszą deklarację mocą której przyjmuję obowiązek podjęcia się entreprizy reperacji kościoła parafialnego we wsi Krasna za sumę rs. . . . kop. .. wyraźnie rubli srebrem . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Kwit kasy N. na złożone vadium w sumie rs. 401 kop. 34 składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, (lub o nadesłanie do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia ... mca 1862 r.

Kalwarja d. 16 (28) Października 1862 r.
Boguski.

(N. D. 5877) *Управленіе Генералъ-Интенданта І-ой Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, распоряженныхъ въ Кіевской казенной палатѣ на поставку провіанта для войскъ расположенныхъ въ Кіевской губерніи, на 1863 годъ и сплавомъ для Бобруйскаго магазина, въ потребность съ 1 Іюля 1863 по 1 Іюня 1864 года, назначаются, на означенную поставку новые торги въ Управленіи Генералъ-Интенданта 9 и 13 Ноября с. г.

Генералъ-Интендантъ, объявляя объ этомъ къ всеобщему свѣденію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ сказанныхъ торгахъ, явиться въ Интендантство въ назначенные сроки, съ законными залогами.

Торги будутъ производиться на основаніяхъ, изъясненныхъ въ объявленіи, припечатанномъ въ дневникѣ N. 200. 202 и 203, а кондиціи, по которымъ должна производиться поставка и количество провіанта, требующееся къ заготовленію, желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генералъ-Интенданта, ежедневно, съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

г. Варшава Октября 29 дня 1862 года,
(1) Генералъ-Интендантъ, Синельниковъ.

(N. D. 5887) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Zawadzkiego obywatela krajowego w Koźliszkach, Okręgu Marjampolskim, Gubernii Augustowskiej zamieszkałego, zamieszkanie prawne co do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Parisota Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 576 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 9000 i rs. 180 procentów i kosztów od Tomasza i Karoliny małżonków Zaremba, obywateli i wieczysto-czynszowych posiadaczy kolonii Lewinów, numerami 11, 12, 13 i 14 oznaczonej, z częścią kolonii Elsnerów Nr. 15 oznaczonej, w tejże kolonii zamieszkałych, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszem, w dniu 29 Września (11 Października) 1862 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną w drodze przymuszonego wywłaszczenia została:

KOLONJA,

Lewinów numerami 11, 12, 13 i 14 oznaczona, z częścią kolonii Elsnerów Nr. 15 oznaczonej, w Okręgu, Powiecie i Gubernii Warszawskiej gminie rządowej Brudno, parafii Praga, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV. w Ekonomii Warszawa, części pierwszej położona, w wieczysto-czynszowem posiadaniu Tomasza i Karoliny małżonków Zaremba, obywateli w rzeczonej kolonii mieszkających, zostająca, księgą ogólną Ekonomia Warszawa część I. hypotecznie objęta, rozległości sposobem przybliżonym około włók 5, morgów 29, prętów 185 mająca, zaś przyłączona część kolonii Elsnerów, około pr. 176 rozległa.

Na gruncie tej kolonii są następujące zabudowania:

1. Dom mieszkalny dworski, pod pierwsze piętro murowany, zaś na piętrze z drzewa w węgieł postawiony, dwa kominy murowane mający, blachą kryty.
2. Dom folwarczny z drzewa w węgieł i słupy, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
3. Spichrz z drzewa w słupy, gontami kryty.
4. Zabudowanie z drzewa w słupy, gontami kryte, obejmujące w sobie stodołę o jednym klepisku, wozownią, stajnią i obórkę.
5. Stajnia z drzewa w słupy, gontami kryta.
6. Piwnica czyli parsk w ziemi urządzona.
7. Pompa przed dworem balami cembrowana i studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem. W końcu figura murowana.

Z powierzchni gruntu wyżej wykazanej, jest gruntu ornego około 12 mórg miary nowopolskiej i wysiewa się około 10 korcy oziminy, główny zaś dochód stanowi sprzęt siana, którego zbiera się fur około 200 parokonnych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonii, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Aleksandra Parisiot Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego przy ulicy Długiej pod Nr. 576 w Warszawie zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Wincentemu Szadkowskiemu wójtowi gminy Rządowej Brudno, we wsi Targówku Okręgu i Gubernii Warszawskiej urzędownie mającemu i mieszkającemu na ręce własne.
2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Ogu i miasta Warszawy Wydziału IV. w Pradze przy w Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 11 (23) Października) 1862 r.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr ekonomia Warszawa w Okręgu Warszawskim położonych, dnia 16 (28) Października 1862 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audyencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 10 (22) Grudnia 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Aleksander Parisot Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Paźdz. (8 List.) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gub. Warszawskiej d. 27 Października (8 Listopada) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

## ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 5042) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa Jakóba Niedowieckiego, lat 27 mającego, żonatego, ostatnio w domu Gondlacha przy ulicy Marszałkowskiej zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu dla posłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego, stawił się, po upływie bowiem tego czasu listami gończemi ścigany będzie.

Warszawa d. 11 (23) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Paretti.

(N. D. 5041) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa Fryderyka Kenig szewca i Marjannę Kenig żonę tegoż, ostatnio pod N. 1221 zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych, iżby w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu, dla posłuchania wyroku, w sprawie własnej wydanego, w Sądzie tutejszym stawili się, po upływie bowiem tego czasu listami gończemi ścigani będą.

Warszawa d. 24 Sierpnia (9 Września) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Paretti.

(N. D. 5040) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa Maksymiliana Dzierożyńskiego, markiera, ostatnio pod Nr. 947*a* zamieszkałego, ażeby w przeciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutejszym, po upływie bowiem tego czasu listami gończemi śledzony będzie.

Warszawa d. 17 (29) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Paretti.

(N D. 5131) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zawiadamia niniejszem Samuela Szweitzera niegdyś mieszkańca m Nowego Dworu, następnie do Pruss przesiedlonego, lub też sukcesorów po nim pozostałych z wyrokami prawomocnemi w sprawie karnej zapadłemi, przyznano mu prawo dochodzenia szkód jakie poniósł przez kradzież listów zastawnych w r. 1857 popełnioną, na majątku skazanego a mianowicie na cegielni i ruchomościach tegoż własnych, a do dziś dnia pod sekwestrem administracyjnym pozostających, nadto temiż wyrokami postanowiono spieniężyć znajdujące się w depozycie: farby, pendzelki, piórko i pugilares, a zebraną ztąd kwotę wraz z znajdującym się w depozycie listem zastawnym na złp. 500 również na rzecz szkód pomienionych wnieść do Banku Polskiego. Portfeuil zaś i trzos również w depozycie będące samemu Szweitzerowi wydać postanowiono. Wzywa przeto tegoż Szweitzera lub jego sukcesorów, aby pomienionych praw swoich dopilnowali, a po odbiór portfeuilu i trzosa w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia do Sądu zgłosili się, gdyż w przeciwnym razie portfeuil i trzos na rzecz skarbu spieniężone zostaną.

Warszawa 14 (26) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z Paretti.

(N. D. 5095) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Wzywa Szajndlę Marmursztein, lat 42, żydówkę faktorkę z Warszawy, obecnie z pobytu niewiadomą, iżby dla wysłuchania wyroku Sądu Apelacyjnego, w ciągu dni 30 od daty tego ogłoszenia do Sądu stawiła się, gdyż w razie przeciwnym za ukrywającą się uznaną będzie.

Warszawa d. 18 (30) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
w zast. Jarecki.

(N. D. 5132) *Sąd Policji Prostej Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału II.*

W dnia 16 Sierpnia r. b. na cmentarzu Powązkowskim przy czwartym filarże katakumb znaleziony został płód dziecka płci męzkiej w czwartym miesiącu poroniony, w pudełku tekturowem złożony ktoby wiedział o pochodzeniu onego, lub z prawcy podrzucenia zechce donieść najbliższej władzy, lub Sądowi Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.

Warszawa d. 18 (30) Września 1862 r.
Assesor Trybunału,
p. o. Podsędka, Kokowski.

(N. D. 5014) *Sąd Pokoju Okręgu Lipnowskiego*

Zapozywa Jana Lewandowskiego, ostatnio na rumunkach Osiek, nad Wisłą zamieszkałego, aby celem wysłuchania wyroku Sądu tutejszego i odebrania depozytu, w ciągu dni 30, w Sądzie tutejszym stawił sie, lub o teraźniejszym miejscu swego przebywania zawiadomił, w razie bowiem przeciwnym, stosownie do przepisów prawa postąpionem zostanie.

Lipno d. 14 (26) Września 1862 r.
Podsędek, A. Dunin.

(N. D. 4952) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Zapozywa Kazimierza Przybylskiego, lat 22 wieku liczącego, katolika, wyrobnika, w gminie Piotrkowice, Powiecie Konińskim stale zamieszkałego, ostatnio w mieście Koninie czasowo za pasportem przebywającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w Sądzie tutejszym do ogłoszenia mu wyroku w sprawie własnej zapadłego w ciągu dni 30 stawił, gdyż po upływie oznaczonego terminu podług prawa postąpionem będzie.

Tyniec pod Kaliszem d. 10 (22) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 5046) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.*

Zapozywa Marcelego Gołembowskiego, lat 28 liczącego, kowala, poprzednio we wsi Złotnikach, a ostatnio w gminie Łagiewniki, w Powiecie Łęczyckim zamieszkałego, ażeby w ciągu dni trzydziestu licząc od daty niniejszego ogłoszenia niezawodnie stawił się w Sądzie tutejszym celem wysłuchania mu postanowienia Jaśnie Oświeconego Księcia Namiestnika Królestwa Polskiego, w przeciwnym bowiem razie jak prawo mieć chce postąpionem będzie.

Łęczyca d. 10 (22) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, Wójcicki.

(N. D. 5045) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne, jako i wojskowe nad bezpieczeństwem i spokojnością w kraju czuwające, aby na Manasze Rykowskiego w Strykowie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego baczną zwracały uwagę i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawić raczyły.

Łęczyca d. 15 (27) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, Wójcicki.

(N. D. 5129) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Siedleckiego.*

Wzywa Karola Ewiak poprzednio we wsi Kurowicach, Okręgu Węgrowskim zamieszkałego, gospodarza czynszowego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego, Gubernii Lubelskiej daty 26 Lutego (10 Marca) 1862 r. w własnej sprawie w ciągu dni 30 od daty dzisiejszej, w Sądzie Poprawczem tutejszym stanął, w przeciwnym bowiem razie listy gończe za nim wydane będą.

Siedlce dnia 18 (30) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Wyziński.

(N. D. 5128) *Sąd Policji Prostej Okręgu Dąbrowskiego.*

Wzywa Szołoma Chazanowskiego i Jankiela Lejzera Szyłobolskiego, mieszkańców miasta Suwałk, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, stawili się w Sądzie tutejszym, dla złożenia tłomaczenia w sprawie przeciwko nim o kradzież uformowanej. Wrazie bowiem przeciwnym, za ukrywających się przed wymiarem sprawiedliwości, poczytanymi będą.

Suwałki d. 18 (30) Września 1862 r.
Podsędek, Majewski.

(N. D. 5012) *Sąd Policji Prostej Okręgu Kazimierskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na rzece Wiśle, pod wsią Kamieńcem, znalezione zostały zwłoki nieżywego człowieka, w wieku około lat 40, silnej budowy ciała, w ubraniu parcianki obszytej niebieską tasiemką, jaką zwykli nosić oryle Galicyjscy. Wzywa każdego ktoby wiedział o nazwisku i pochodzeniu tego człowieka, lub przyczynie śmierci, iżby o tem Sądowi tutejszemu doniesienie uczynić zechciał.

Kazimierz d. 15 (27) Września 1862 r.
Podsędek
Asesor Kolegjalny, Michałowski.

(N. D. 5011) *Sąd Policji Prostej Okręgu Zgierskiego.*

W dniu 13 (25) Sierpnia r. b. z rana w ogrodzie angielskim w mieście Łodzi istniejącym i własność tegoż miasta stanowiącym, znalezione zostały zwłoki kobiety z imienia, nazwiska ani pochodzenia niewiadomej, lat około 35 mieć mogącej, zmarła była wzrostu śregniego, tuszy wychudłej, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych, oczy miała niebieskie a włosy na głowie ciemno blond, odzież składała się tylko z łachmanów. Ktoby posiadał wiadomości o imieniu, nazwisku i pochodzeniu owej kobiety, raczy takowe udzielić bądź za pośrednictwem najbliższej władzy Sądowej, lub Policyjnej, bądź w prost do Sądu Policji Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.

Zgierz d. 22 Sierpnia (3 Września) 1862 r.
Podsędek,
Radca Honorowy, J. Piasecki.

(N. D. 5047) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Siedleckiego.*

Zapozywa Jakóba Dorosz lat obecnie 40 liczącego, katolika, żonatego, dzietnego, ze służby parobka utrzymującego się, poprzednio we wsi Baczkach Okręgu Węgrowskim zamieszkałego na teraz z pobytu niewiadomego aby w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się do ogłoszenia wyroku w sprawie jego zapadłego, w przeciwnym razie ulegnie skutkom z prawa wynikającym.

Siedlce d. 13 (25) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Wyziński.

(N. D. 5112) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Zapozywa Walentego Stachurskiego lat 26 wieku liczącego, katolika, z wyrobku utrzymującego się, w m. Grzegorzewie Powiecie Łęczyckim stale zamieszkałego, a za pasportem czasowo w m. Kole, a ostatnio w m. Kutnie przebywającego, na teraz zaś z pobytu niewiadomego, aby się w Sądzie tutejszym do ogłoszenia mu wyroku w sprawie własnej zapadłego, w ciągu dni 30 stawił, gdyż po upływie oznaczonego terminu, podług prawa postąpionem będzie.

Tyniec pod Kaliszem d. 17 (29) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 5881) *Sąd Policji Prostej Okręgu Gostyńskiego.*

Zawiadamia kogo to dotyczeć może że od osób podejrzanych o kradzieże odebrane zostały następujące przedmiota: 1. koń wałach karogniady lat około 10 mający, miary średniej dobrze utrzymany, znaki nozdrze z lewej strony przecięte, na grzbiecie od siodła centki białe i takież na karku od chomonta; 2. wóz na żelaznych osiach z litrami okutemi i półkoszkami; 3. chomonto ruskie z okuciem mosiężnym z wszelkiemi przyborami z rzemienia surowcowego; 4. chomonto drugie takież samo; 5. dwie uzdy rzemienne wybijane ćwieczkami mosiężnemi; 6. waga od wozu z dwoma orczykami i łągwiami na osie, 7. luście dwie okute, 8. worek, 9. dwie torby na obrok, 10. krajczak, 11. płaszcz sukienny brązowego koloru z podszewką sukienną w kratki manszystrowym kołnierzem, 12. palton sukienny szaraczkowy z podszewką dymową, i wzywa zarazem ażeby w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia w pismach publicznych z dowodami własność usprawiedliwiającemi do miasta Gombina jako miejsca posiedzeń Sądu zgłosił się, po upływie bowiem tego czasu przedmiota powyższe na skarb Królestwa spieniężonemi będą.

Gombin d. 19 (31) Października 1862 r.
Podsędek, Maschele.

(N. D. 5153) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Sandomierskiego.*

Zapozywa niniejszem Stanisława Karczmarskiego wyrobnika i Stanisława Krotki Pisarza Prowentowego z wsi Skarzyska Kościelnego pochodzących nateraz z pobytu niewiadomych, ażeby się do ogłoszenia wyroku ostatecznie w sprawie ich zapadłego w dniach 30 licząc od daty dzisiejszej w Sądzie tutejszym stawili, w razie bowiem przeciwnym Sąd według prawa postąpi.

Sandomierz d. 20 Wrześ. (2 Paźdz.) 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Iwanowski.

(N. D. 5108) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Jędrzejowskiego.*

Zapozywa Jacentego Bartoszewskiego malarza z Krakowa za pasportem w Prosowicach dawniej przebywającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby najdalej w ciągu dni 30 od daty zamieszczenia w pismach publicznych niniejszego zapozwu licząc, w Sądzie tutejszym się stawił w sprawie własnej, lub w miejscu teraźniejszego swego zamieszkania bezzwłocznie doniósł a to pod skutkami prawa.

Chęciny d. 17 (29) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Waniewicz.

(N. D. 5091) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Płockiego.*

W dniu 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. w rzece Skrwa we wsi Brudzewa przez Mateusza Makowskiego rybaka wynaleziono zostało ciało człowieka utopionego, mającego na sobie spodnie letnie czarne z wypustką czerwoną, koszulę w paski żółte bez znaków, gatki płócienne i chustkę na szyi małą czarną mantynową, ciało człowieka tego już było dotknięte zgnilizną w stopniu drugim, jak się okazuje ze śledztwa wyprowadzonego, człowiek ten był żołnierzem lecz niewiadomo zkąd pochodził i jakie jego było nazwisko, wzywa więc osoby posiadające wiadomość o pochodzeniu i osobistości powyższego człowieka, aby dla ich udzielenia do Sądu Poprawczego Płockiego lub też najbliższego Sądu stawić się zechciały.

Płock d. 7 (19) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Łempicki.

(N. D. 5866) *Sąd Policji Prostej Okręgu Radomskiego.*

W pierwszej połowie miesiąca Października r. b. miało miejsce ze strony niewiadomych dotąd sprawców niejednokrotnie pogwałcenie grobów na kierkucie żydowskim w mieście Przytyku, z wydobyciem dzieci zmarłych i odcięciem różnych części ciała, gdy wykrycie winnych tak zuchwałej a ważnej zbrodni leży w interesie ogólnego porządku, Sąd wzywa mogących posiadać wiadomość o sprawcach, aby bez użycia papieru stemplowego onę nadesłały.

Radom d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1862 r.
Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka, Burghard,

## LISTY GOŃCZE.

(N. D. 5130) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby na Judkę Perlmutera, lat 51 mającego, starozakonnego, rękawicznika z pod Nr. 1412/1244 w Warszawie do miasta Wrocławia wydanego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczną uwagę zwracały i wrazie ujęcia natychmiast Sądowi naszemu dostawiły go i wiadomość o tem udzieliły.

Warszawa d. 17 (29) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w zast. Paretti.

(N. D. 5102) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne, jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Teklę Pakulak vel Krawczyńska, lat 33, żonę parobka, dawniej we wsi Szczakach, Okręgu Błońskim zamieszkałą, baczne oko zwracały, a wrazie dostrzeżenia, ujęły i do Sądu tutejszego lub najbliższego pod ścisłą strażą odstawiły.

Warszawa d. 1 (13) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N D. 5039) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem prawa czuwające, aby na Marcina Zagórnego, lat 50, włościanina wsi Mokotowa, Powiatu Warszawskiego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a wrazie ujęcia tegoż, Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu dostawić raczyły.

Warszawa d. 18 (30) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
w zast. Paretti.

(N. D. 4966) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łęczyckiego.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na: 1. Mośka Wyszogrodzkiego, tarozakonnego, lat 45 liczącego, wzrostu dobrego, twarzy pociągłej, włosów siwych, oczów czarnych, nosa i ust miernych, brody okrągłej, 2. Icka Palusiaka v. Rączka starozakonnego, lat 39 mającego, wzrostu miernego, twarzy okrągłej, włosów ciemno - blond, oczów niebieskich, nosa i ust miernych, handlarzy koni, stale w mieście Lubieniu zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomych, baczne oko zwracały, wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu transportem do stawić rozporządzić zechciały.

Łęczyca d. 11 (23) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Wójcicki.

## DONIESIENIA KSIĘGARSKIE.

(N. D. 5822)

НАРОДНОЕ БОГАТСТВО,
Ежедневная, Политико-Экономическая и Литературная Газета,
Будетъ выходить въ С. Петербургѣ съ 1 Ноября 1862 года.

Въ виду совершающихся великихъ государственныхъ преобразованій, періодическая пресса, имѣющая огромное значеніе въ жизни всѣхъ народовъ, въ настоящее время становится и у насъ дѣйствительною потребностію общества.

Разрѣшеніе крестьянскаго вопроса, водвореніе вольнонаемнаго труда и многоразличныя государственныя реформы, вносятъ совершенно новыя начала и условія въ сельское хозяйство, промышленность, торговлю и общественную жизнь русскаго народа.

Ежедневныя наши газеты и періодическіе журналы, обнимая всѣ сферы общественной и государственной жизни, хотя и затрогиваютъ, но, по своему исключительному направленію, не останавливаются *спеціяльно* на економической нашей дѣятельности; тогда какъ вѣковая рутина, которая, до сихъ поръ, руководила и обусловливали вообще весь строй ея, при совершающихся реформахъ, не должна и не можетъ служить дѣйствительнымъ ручательствомъ въ успѣхѣ. Общее сознаніе, проявившееся пока въ лихорадочномъ только стремленіи, благоразумно выйти изъ рушившагося безвозвратно домостроя, къ новымъ способамъ прочнаго основанвія своего быта, заставляетъ признать необходимостью раціональное изученіе тѣхъ экономическихъ вопросовъ, которые, въ приложеніи къ нашимъ мѣстнымъ условіямъ и духу народному, составляютъ необходимое условіе правильнаго развитія сельскаго хозяйства, промышленности, торговли и вообще *народнаго нашего богатства*. Всѣмъ нужны практическія разрѣшенія недоумѣній, затрудняющихъ въ настоящее время развитіе всѣхъ отраслей промышленности поддерживающихъ торговый застой, всеобщее безденежье и проч. и проч.

Вмѣстѣ съ измѣненіемъ экономической нашей дѣятельности, должны измѣниться и некоторыя стороны общественной нашей жизни; не однѣ только матеріальныя преграды, но и наши закоснѣлыя привычки, устарѣлые предразсудки, привязанность къ неправдѣ и злоупотребленіямъ, безъ сомнѣнія, также сильно, если не болѣе, препятствуютъ экономическому нашему развитію, а потому, возможное искорененіе ихъ сатирою, обличеніями или другими путями, и указаніе на новый, *возможный* строй нашей общественной жизни, составляетъ также одно изъ условій развитія Народнаго Богатства.

Слѣдовательно, такой органъ, который *одновременно*, занимаясь *экономическою и общественною* нашею дѣятельностію, проводилъ бы свои идеи *раціонально*, практически, не вдаваясь въ неосуществимыя теоріи и воззрѣнія и былъ бы органомъ живой дѣйствительности, насущныхъ требованій, долженъ имѣть прямое значеніе въ развитіи народнаго благосостоянія, а значитъ, составить потребность всѣхъ классовъ русскаго народа.

Въ этомъ сознаніи, съ 1-го Ноября текущаго года мы предприняли изданіе подобнаго органа, въ видѣ *ежедневной* политико-экономической и литературной газеты: „Народное Богатство", общій планъ которой будетъ заключаться въ слѣдующемъ:

Сознавая важность науки въ дѣлѣ экономической жизни, мы даемъ мѣсто теоріямъ и воззрѣніямъ нашихъ и заграничныхъ экономистовъ, предоставляя себѣ разборъ и обсуженіе степени примѣнимости ихъ теорій къ мѣстнымъ условіямъ и духу нашего народа.

Сообщая, по мѣрѣ возможности, статистическія свѣдѣнія о состояніи экономической нашей дѣятельности, выхваченныя изъ оной случаи, и подвергая со временное ея состояніе критической оцѣнкѣ, мы надѣемся облегчить читателямъ путь къ болѣе раціональному образу дѣйствій на экономическомъ поприщѣ.

Разъясненіе въ сельскомъ хозяйствѣ вопроса; какимъ образомъ извлечь наибольшую пользу изъ земли, будетъ ли она находится въ рукахъ собственниковъ или общины, составляетъ одну изъ главныхъ нашихъ задачъ; рѣшенія ея мы надѣемся достигнуть при всеобщемъ содѣйствіи нашихъ сельскихъ хозяевъ, которыхъ просимъ неотказать въ сообщеніи своихъ практическихъ выводовъ и соображеній, для гласнаго и всесторонняго ихъ обсужденія.

Устройство промышленныхъ заведеній. въ особенности малаго размѣра и недорого стоющихъ, имѣетъ у насъ огромное значеніе, именно въ томъ отношеніи, что безъ нихъ сельское хозяйство не вездѣ можетъ приносить настоящія, полныя выгоды; чѣмъ раціональнѣе устроено въ какой-либо мѣстности промышленное заведеніе, чѣмъ ничтожнѣе будетъ потеря побочныхъ частей, при обработкѣ сыраго продукта, тѣмъ болѣе можно надѣяться на увеличеніе выгодъ отъ предпринимаемаго дѣла.

И потому, мы будемъ указывать на такія мелкія отрасли промышленности которыя были бы доступны, приносили пользу въ домашнемъ быту крестьянъ, мелкопомѣстныхъ землевладѣльцевъ, горожанъ, и могли быть осуществляемы даже при самыхъ ограниченныхъ денежныхъ средствахъ одного лица, или при помощи небольшихъ складчинъ.

Торговля наша, построенная на тѣхъ же рутинныхъ началахъ, какъ и вся экономическая дѣятельность, должна принять болѣе правильное развитіе. Отсутствіе всякаго кредита, этого главнаго и могучаго двигателя торговаго дѣла, прямо указываетъ на нераціональность ея построенія. Обсужденіями болѣе правильныхъ и разкрытіемъ пріемовъ ложныхъ, статистическими свѣдѣніями, изобличеніемъ злоупотребленій, съ давнихъ временъ препятствовавшихъ правильному ея ходу и развитію кредита, а равно обсужденіемъ замѣчательныхъ торговыхъ операцій, мы надѣемся способствовать преуспѣянію торговаго дѣла. Вмѣстѣ съ этимъ, насущная потребность въ повсемѣстномъ открытіи *кредита земскаго* найдетъ въ нашей газетѣ постоянное сочувствіе, и выкажется обсужденіемъ и указаніемъ лучшихъ, и наиболѣе сообразныхъ нашему отечеству, формъ его.

Питейно акцизное дѣло, вступающее у насъ въ совершенно новыя условія, имѣетъ громадное государственное и экономическое значеніе, а потому, весь ходъ его мы будемъ подвергать самому внимательному всестороннему обсужденію.

Мѣры къ улучшенію быта, развитію нравственныхъ сторонъ и нормальному устройству взаимныхъ отношеній рабочихъ, а также, промышленная и вообще народная гигіена, по тѣснѣйшей своей связи съ экономическою дѣятельностію, найдутъ въ нашей газетѣ также постоянное сочувствіе.

Наконецъ, мы сочтемъ долгомъ внимательно слѣдить за тѣми финансовыми и экономическими преобразованіями, а равно улучшеніями, которыя предполагается ввести въ системѣ нашихъ налоговъ, зная насколько возможная соразмѣрность между ними силами плательщиковъ и самостоятельность послѣднихъ въ обсужденіи мѣстныхъ ихъ нуждъ, важны для развитія народнаго благосостоянія.

Сознавая, что для развитія „Народнаго Богатства," совершено одинаково съ экономическою дѣятельностію, должна развиваться и общественная сторона нашей жизни, мы даемъ ей въ газетѣ: „Народное Богатство" особый отдѣлъ литературный, общій характеръ котораго будетъ состоять въ слѣдующемъ:

Общественныя и государственныя реформы, наравнѣ съ экономическими, имѣютъ вліяніе на народное богатство, а потому, въ литературномъ нашемъ отдѣлѣ, мы будемъ помѣщать обозрѣніе этихъ реформъ, указаніе и разъясненіе общественныхъ вопросовъ и совершающихся событій, въ Россіи и заграницею, имѣющихъ соотношеніе къ экономической дѣятельности.

Знаніе народнаго быта, характера, привычекъ и мѣстныхъ обычаевъ, наравнѣ съ климатическими и другими условіями, имѣетъ вліяніе на приложеніе къ дѣлу научныхъ теорій и выводовъ и обезпечиваетъ раціональный ихъ успѣхъ, почему мы будемъ помѣщать описанія, повѣсти, разсказы, сцены, словомъ все то, что вело бы къ разъясненію и изученію характера и вообще обычаевъ русскаго народа.

Закоснѣлыя привычки, устарѣлыя предразсудки, привязанность къ злоупотребленіямъ и неправдѣ, тормозятъ ходъ общественнаго развитія; по этому, изобличенія ихъ сатирою, и другими путями войдетъ въ отдѣлъ лутературный.

Объявленія, составляя, какъ-бы своего рода телеграфную нить между производителями и потребителями, имѣютъ какъ для промышленности такъ и для торговли важное значеніе, и въ газетѣ нашей мы обратимъ на нихъ особенное вниманіе.

Сознавая что обѣщанія, высказанныя въ программѣ не могли бы быть честно выполнены, при ежедневной газетѣ въ объемъ одного листа, мы *одному* изъ нумеровъ, *воскресному* даемъ объемъ *два листа*, а по мѣрѣ надобности въ *три* и болѣе.

Ежедневные наши нумера будутъ заключать заявленіе и только постановку вопросовъ, относящихся къ програмѣ, телеграфическія депеши и всѣ тѣ извѣстія и свѣдѣнія, которыя должны быть сообщены читателямъ своевременно *ежедневно*.

Обсужденіе же, разработка и разрѣшеніе вышеупомянутыхъ и другихъ вопросовъ, равно всѣ руководящія статьи и весь литературный отдѣлъ войдетъ въ нумеръ *воскресный*.

И такъ, въ составъ газеты „НАРОДНОЕ БОГАТСТВО" Войдутъ:

*Правительственныя распоряженія*, относящіяся до сельскаго хозяйства, промышленноси, торговли и вообще развитія экономическихъ силъ Россіи.

Статьи по всемъ отраслямъ *сельскаго хозяйства*, съ цѣлью разъясненія его положенія при вольнонаемномъ трудѣ; описаніе устройства иностранныхъ формъ, въ видахъ примѣненія ихъ къ русскому хозяйству, при помощи иностранныхъ или русскихъ рабочихъ; указаніе на лучшія или усовершенствованныя и вновь изобрѣтаемыя земледѣльческія машины и орудія; изслѣдованія разнородныхъ улучшеній и удобреній почвы; разведеніе новыхъ видовъ хозяйственно промышленныхъ растеній и проч.

Домашнее хозяйство русской женщины.

Указанія на различные способы домашняго леченія людей и животныхъ.

Статьи по всемъ отраслямъ *заводской, фабричной и ремесленной промышленности*, и между прочимъ, обзоръ дѣйствій промышленныхъ предпріятій; указаніе на лучшіе, преимущественно несложные, способы обработки произведеній: ископаемыхъ, растительныхъ и животныхъ, съ употребленіемъ въ дѣло всѣхъ остатковъ; описаніе разнаго рода заводскихъ и фабричныхъ машинъ, орудій и снарядовъ; выкурка вина изъ зерноваго хлѣба, овощей, фруктовъ, свекло-сахарной патоки, и проч.

Обзоръ движенія внутренней и внешней *торговли* Россіи. Замѣчанія на разные въ ней недостатки и злоупотребленія.

Ежедневные обороты по С. Петербургской биржѣ, цѣны фондовъ, акцій и главныхъ товаровъ на русскихъ и заграничныхъ биржахъ, Вексельные курсы.

Извѣстія о ходѣ и сужденіяхъ по части *земскаго* кредита и другихъ финансовыхъ мѣръ.

Развитіе и ходъ новаго питейнаго дѣла въ Россіи.

*Заграничныя извѣстія*, имѣющія какое либо вліяніе на сельское хозяйство, промышленность и торговлю. Телеграфическія депеши.

*Критика и Библіографія* сочиненій, относящихся, по преимуществу, въ программѣ нашей газеты.

*Литература*, повѣсти, разсказы, очерки сцены и проч. изъ жизни русскаго народа, *Фельетонъ.*

Новости по части *литературы, наукъ и искусствъ* въ Россіи и заграницею.

*Объявленія всѣхъ родовъ*, казенныя и частныя, будутъ печатаемы въ нашей газетѣ каждый день, на всѣхъ европейскихъ языкахъ.

Изъ официальныхъ объявленіи войдутъ объявленія объ аукціонныхъ продажахъ, конкурсахъ, торговой несостоятельности, о вызовахъ къ торгамъ, да подряды и поставки и проч.

Изъ частныхъ публикацій мы откроемъ, на нашихъ страницахъ, между прочимъ мѣсто извѣстіямъ о продажахъ или арендѣ земель, мѣстныхъ дачъ, домовъ, промышленныхъ заведеній пріисковъ и проч. а также объявленіямъ о торговыхъ, промышленныхъ заведеніяхъ, магазинахъ, лавкахъ, гостинницахъ: объ отдачѣ квартиръ и комнатъ; о вызовѣ наемщиковъ, мастеровъ, механиковъ, управляющихъ и проч. Имѣя обширныя связи и своихъ корреспондентовъ за границею, редакція будетъ помѣщать и, прилагать отдѣльно при газетѣ, *объявленія разныхъ промышленныхъ заведеній* русскихъ и заграничныхъ, съ подробными *рисунками и чертежами*, съ показаніемъ цѣнъ на оныя, какъ на мѣстѣ, такъ равно съ доставкою и постановкою.

Въ видахъ облегченія расчета для лицъ иногородныхъ, желающихъ помѣщать объявленія на страницахъ нашей газеты, представляется здѣсь слѣдующій расчетъ платы за ихъ помѣщеніе. За каждую строку въ 40 буквъ самаго мелкаго шриф. 8 к. с., за каждую строку въ 33 буквы, шриф. болѣе крупнаго 10 к. с.; за каждую строку въ 24 буквы крупнаго шрифта 10 к. с.; съ заграничныхъ буквъ, средней величины, за букву 1½ к. с.; съ заграничныхъ буквъ, крупной величины, за букву 9 к. с.

Недостатокъ или излишекъ буквъ въ строкѣ, противу показаннаго выше количества, считается за цѣлую строку.

Газета „Народное Богатство" будетъ выходить ежедневно, кромѣ дней, слѣдующихъ за праздниками.

Желая сдѣлать газету доступною по цѣнѣ для всѣхъ классовъ народа, мы назначаемъ подписную цѣну: съ 1 Ноября 1862 г. по 1-е Января 1864 г., т. е. на четырнадцать мѣсяцевъ девять руб. съ доставкою и пересылкою, на 7 мѣсяцевъ пять руб. съ доставкою и пересылкою; на четырнадцать мѣсяцевъ восемъ руб. безъ доставки и пересылки, на семь мѣсяцевъ четые руб. 50 коп. безъ доставки и пересылки.

Отъ господъ чиновниковъ подписка принимается при посредствѣ казначеевъ присутственныхъ мѣстъ, со разсрочкою платежа подписной суммы ежемѣсячно, по расчету.

Подписка принимается:

*Въ С. Петербургѣ* въ конторѣ редакціи газеты „Народное Богатство," на Невскомъ проспектѣ, въ домѣ Петропавловской церкви.

При книжныхъ магазинахъ:

Книгопродавца Двора Его Императорскаго Величества С. Ф. Дюфура, на Невскомъ проспектѣ, у Полицейскаго моста, въ домѣ Голландской церкви.

А. И. Давыдова, противъ арсинала Аничкова дворца, въ домѣ Лихачевой.

Д. Е. Кожанчикова, на Невскомъ проспектѣ. противъ Публичной Библіотеки, въ домѣ Демидова.

Я. А. Исакова, въ Гостиномъ дворѣ, по Суконной линіи.

И. П. Анисимова (бывшемъ Лоскутова), по Большой Садовой, возлѣ Императорской Публичной Библіотеки, въ домѣ Балабина.

Н. А Сенковскаго, на углу Большой Морской и Кирпичнаго переулка.

*Въ Москвѣ*: въ конторѣ редакціи, при книжномъ магазинѣ А. Ѳ. Черкнина, на Рождественкѣ близъ Кузнецкаго моста, въ домѣ Торлецкаго.

При книжныхъ магазинахъ:

И. П. Анисимова, на Никольской улицѣ. въ домѣ Заиконо спасскаго монастыря.

Ѳ. И. Салаева, на Никольской улицѣ.

*Въ Харковѣ*, при книжномъ магазинѣ, П. И. Апарина.

*Въ Казани*, при книжномъ магазинѣ А. П. Мясникова.

*Въ Одессѣ*, при книжномъ магазинѣ Г. И. Бѣлаго.

Всѣ посылки, и статьи адресуются въ С. Петербургъ, въ контору Редакціи газеты „Народное Богатство."

Издатель-Редакторъ И. Балабинъ.

BOGACTWO NARODOWE.

GAZETA EKONOMICZNO-POLITYCZNA I LITERACKA

Pod tym tytułem wychodzić będzie w Petersburgu od d. 1 (13) Listopada b. r. Gazeta Codzienna poświęcona wyłącznie nauce: „**Bogactwa Narodowego**" i wszelkim kwestjom, z nią w jakimkolwiek bądź związku zostającym. Wydawnictwo takiego pisma w chwili obecnej, tem bardziej uważamy za właściwe że zmiana stosunków włościańskich, oparta na uchyleniu pracy przymusowej, zupełnie przekształca dawniejsze kombinacje w dziedzinie rolnictwa, przemysłu i handlu.

Mając jednak na względzie, że obok działalności ekonomicznej i warunki socjalne życia społecznego wielce wpływają na ogólny rozwój bogactwa narodowego, wprowadzamy do naszej Gazety **Dział literacki.**

Chcąc także dać sposobność publiczności poznać wszelkie objawy w sferze, przez nasze pismo zakreślonej, jak w **Królestwie Polskiem** tak również **w guberniach litewskich i południowo-zachodnich**, otwieramy kolumny naszego pisma dla osobnego działu, wyłącznie rzeczom o Królestwie Polskiem i kraju zachodnim poświęconego.

Co się tyczy warunków prenumeracyjnych, mamy szczególniej na uwadze większą massę czytającej publiczności, dla której pragniemy uczynić prenumeratę na Gazetę **Bogactwo Narodowe**, jak najprzystępniejszą, i dla tego ustanowiamy prenumeratę od 1 (13) Listopada b. r. do 1 (13) Stycznia 1864 r. to jest; **na czternaście miesięcy rs. 9 z przesyłką; na siedm miesięcy rs. 5 z przesyłką.**

Prenumerata dla mieszkańców Królestwa Polskiego i kraju Zachodniego, przyjmuje się wyłącznie w Kantorze Redakcji Gazety **Bogactwo Narodowe** na Newskim Prospekcie w domu Kościoła Śgo Piotra i Pawła (Въ С. Петербургъ въ Кантору Редакціи Газеты *Народное Богатство* на Невскомъ Проспектѣ, въ домѣ Петропавловской Церкви).

w Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.